

VALOKEILA

XXV OULUN KANSAINVÄLISEN LASTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

Avajaiselokuvana Uppo-Nalle!

Kesällä 1976 Elina Karjalaisen 10-vuotias ystävä joutui koko kesäksi sairaalaan. Karjalainen kirjoitti tälle 100 kirjettä, joissa seikkaili leikkikarhu nimeltä Uppo-Nalle. Oulunsalon taidekoulun sanataideryhmä uppoutui Uppo-Nalle-kirjojen maailmaan Elina Karjalaisen kunniaksi. Uppo-Nalle nähdään myös festivaalien avajaiselokuvana tänä iltana.

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

VALOKEILASSA

Kengurumainen otus, joka rakastaa elokuvia

Astelemme Nukun kahvioon. Siellä istuu elokuvafestareiden maskotti: pomppiva, kengurumainen pussieläin, Vilma. Hän on erittäin kirjava, pulleahko hörökörva, joka istuessaan taputtelee humoristisesti mahaansa.

- Minusta on mukava olla kirjava, koska silloin näkyy kaikkialle ja saa olla huomion keskipisteenä! Kysymme Vilmalta, mikä on hänen kirjavin ajatuksensa:
- Kirjavin ajatukseni on... kirpeä pihja-

lanmarjapiirakka, hän vastaa ja lipaisee huuliaan. Festareiden ulkomaalaiset vieraat eivät joudu kohtaamaan kielimuureja, koska suihkussa laulamistakin harastava festarimaskotti on avulias jokapaikan höylä:

- Puhun kaikkia kieliä, hän toteaa ylpeänä. Vilma ilmestyy ihmisten ilmoille joka vuosi juuri elokuvafestareiden aikaan, ja niiden loputtua hän pujahtaa taas takaisin kotiinsa elokuvamaailmaan.
- Lempileffaeväitäni

ovat rainarinkelit, kinokiisseliä tietenkin leffalimonadi-herkut, joita ei ihmisten maailmassa olekaan, ilmoittaa Vilma iloisena.

Elokuviin suhteen Vilma on kaikkiruokainen. Hän pitää jokaista elokuvaa erilaisuudessaan samantyyppisenä yksilönä, aivan kuten ihmisiäkin. Elokuviin lisäksi kengurumainen otuksemme pitää etenkin luonto-ohjelmista.

Lopuksi kysymme Vilmalta, miksi kannattaa vierailla elokuvafestareilla.

Vilmaa haastatellaan.

Pilke silmäkulmassa annettu vastaus kuuluu seuraavasti:

- Siellä on hauskaa ja saa tutustua moniin elokuviin!

Vilmaa haastatteli Nukun Sanataidekoulun 12-15-vuotiaiden ryhmä

PÄÄKIRJOITUS

Kaikkien aikojen ensimmäinen Valokeila ilmestyy tänään!

Pitelet hyppysissäsi painotuotetta Valokeila-lehteä, jota toimittavat Nukun Sanataidekoulun 4-20-vuotiaat harrastajat. Tänään festivaalien avajaispäivänä ilmestyy Valokeilan kaikkien aikojen ensimmäinen numero. Lehtiä on viikon aikana luvassa yhteensä kuusi!

Valokeila on kunianosoitus 25-vuotiaalle Oulun kansainväliselle lasteneelokuvafestivaalille. Jatkossa Valokeilan on tarkoitus ilmestyä vuosittain. Lehestä löydät festareiden kuumimmat uutiset ja tärkeimmät nostot. Luke-

malla Valokeilaa saat tietää, mitä lapset ja nuoret oikeasti ajattelevat festivaalien elokuvista - viikon aikana lehdessä ilmestyy muun muassa parikymmentä lasten ja nuorten kirjoittamaa leffa-arviota.

Riemukasta festari-

viikkoa ja antoisia lukuhetkiä!
KATI INKALA
ANNA ANTONEN
Nukun Sanataidekoulun opettajat ja Valokeilan päätoimittajat

KOLUMNI

Vuodenajoista

Talvi on vuodenaika, tietysti. Olemme etuoikeutettuja saamaan lunta, kaikkialla sitä ei ole. Ensin lumentuloa ihastellaan, mutta sitten kun sitä on ollut jo jonkin aikaa niin kissojen ja koirien jättämät hajumerkit ja saasteiden ruskeat kukkurat tienvierillä alkavat ottaa päähän ja odotetaan jo seuraavaa vuodenaikaa.

Kun ensimmäisen kerran tuli lunta, vähän, mutta sitä silti tuli, kävin kävelyllä meren rannassa katselemassa. Tuuli hirveästi, poskia nipisteli, vesi kasteli sukat ja harmittelin sitä, että unohdin ottaa kamerasi mukaan.

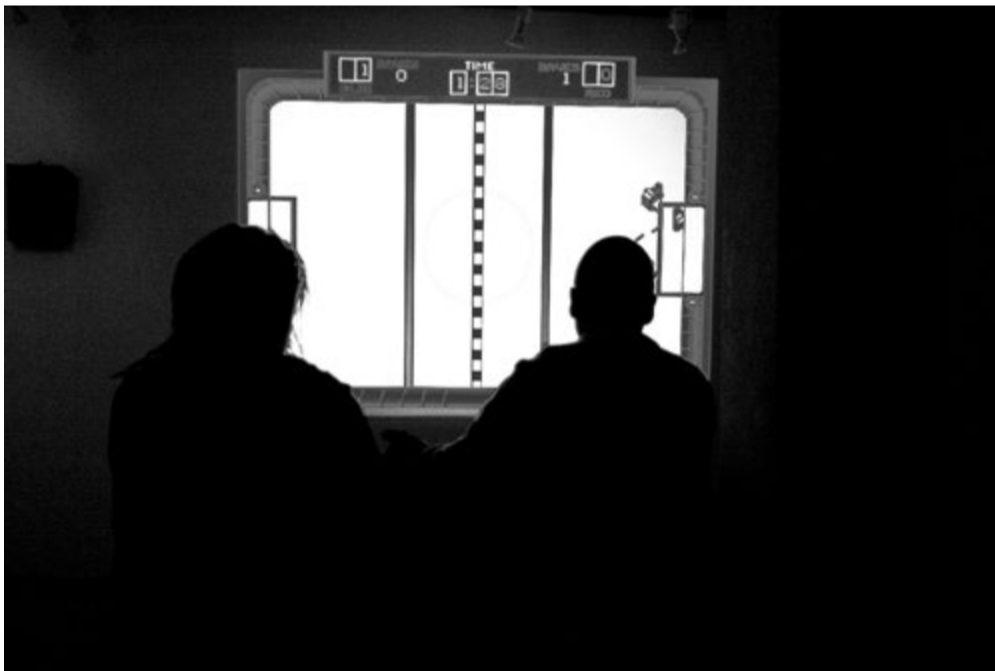
Luminen hiekkaranta ja hento kerros lunta punaisten ja oranssien lehtien päällä on kaunista. Vuodenajojen tallentaminen kameralla on inspiroivaa. Näkee kuinka paikka muuttuu vuosien kuluessa. Talvi on haasteellisin kuvattava, se on kuvauksellinen, mutta näpit jäätyvät ja kamerasi linssi huurtuu herkästi.

Voin jo kuulla korvissani hiihtoladun varsilla laulavat linnut ja suksien suihkimisäänet. Luistinradat täyttyvät iloisilla lapsilla, jotka kuitenkin kaatuvat, mutta eivät välitä. En malta odottaa!

KAROLIINA HIETALA
Nukun Sanataidekoulun 12-15-vuotiaiden ryhmä

Mitä tapahtui ennen PlayStationia?

Näyttelyssä saa pelata vanhoja pelejä.

Nukun näyttelytilassa on pelejä menneiltä vuosikymmeniltä, video- ja konsolipelien historiasta.

Piippaavat, nakuttavat, tuut-taavat ja räätisevät laitteet tuovat tuulahduksen 70-, 80- ja 90-luvuilta. Täällä voi kokeilla vanhoja pelejä, luvan kanssa ja rauhassa.

Pelien dinosauruspui-
-näyttelyssä nähdään pikseleitä ja niistä koostuvia ukkeleita, jotka eivät juuri muistuta pelin kansiin painettuja kuvia. Silti näidenkin pelien parissa on tuhlatu lukemattomia tunteja ja raivostutettu lukuisia vanhempia, jotka kenties toivoisivat lastensa viihtyvän mieluummin ulkoilmassa.

Oulun yliopistolla toimiva pelitutkimusyksikkö

Ludocraft on tuonut historiallisia pelikonsoleita ja käyttöliittymiä tutustuttavaksi sekä kaiken kansan töllisteltäviksi Nukulle. Täällä saa kokeilla, miltä tuntuu pelata esimerkiksi PacMania tai SuperMariota alkuperäisillä ohjaimilla kerrankin luvan kanssa.

Yksinkertainen on kaunista. Vanhoihin peleihin liittyy paitusi nostalgiaa 70- ja 80-luvuilla lapsuutensa ja nuoruutensa eläneille, myös tiettyä yksinkertaisuuden estetiikkaa. Pelissä ei välttämättä pysty tekemään juuri muuta kuin esimerkiksi liikkumaan ja hyp-pimään, mutta kahdellakin

toiminnolla pääsee jo pitkälle.

Kolmiulotteiseen pelimaailmaan tottuneille vanhat pelit voivat vaikuttaa turhan yksinkertaisilta. Toisaalta toimivaan peliin ei välttämättä tarvita valtavan montaa ideaa vaan yksikin riittää, jos se on tarpeeksi hyvä. Kannattaa käydä katsomassa, millaiset ajatukset ovat luoneet pelikulttuureille suuntaa.

Eeva Starck

Pelien dinosauruspui-
-näyttely
Nukun galleriassa
joka päivä klo 12-20
7.-19.11.2006, vapaa pääsy

LEFFAVINKKI

Ruudi - Viikinkiaarretta etsimässä

Ruudi haluaa viikinkilaivaan tivolissa, mutta hän on liian pieni päästäkseen mukaan ilman isää. Tästä asetelmasta lähtee liikkeelle Ruudi-elokuva, josta ei vauhtia ja vinhoja juonenkäänteitä puutu.

Löytäkseen itselleen isän ja päästäkseen hänen mukanaan tivolin viikinkilaivaan Ruudi päättää ystävänsä Vikan kanssa järjestää Suuren Isäkilpailun.

Kilpailun voittaja saisi Ruudin pojakseen - ja Ruudin äidin Karmenin kumppanikseen. Kilpailun palkinnoksi tarvitaan tietysti suuri summa rahaa. Ja siellä missä puhutaan rahasta, on myös pari ahnetta antiikkikauppiasta osaansa kärkekymässä. Ruudi on jännittävä ja innostava elokuva nuoren

pojan tarpeesta löytää joku, joka olisi hänen puolellaan. Lisäksi Ruudi on lämminhenkinen seikkailuelokuva aarteensinnästä, ja omalla laillaan myös sen löytämisestä.

Eeva Starck

Viro 2006, 100 min, suomen- ja englanninkielinen tekstitys
Alkuperäinen nimi: Ruudi
SUOSITUS: YLI 7-VUOTIAILLE
Ohjaus: Katrin Laur

Esitykset:
Nukun Sali ke klo 13,
Rio pe klo 11

ELÄINUUTISIA

Kala on uinut liian nopeasti, sillä sattuu.

Saaga

Koira on juossut kotona liian nopeaa. Sen jalkoihin sattui. Niihin laitetaan laastarit. Laastarit auttoi. Sitten koira leikki.

Viiivi

Nukun Sanataidekoulun 4-5-vuotiaiden sanataideryhmästä

PÄIVÄN KUVA

Filmit pitää kelata alkuun katsomisen jälkeen.

Hauskoja lukuhetkiä ja mielikuvituksen vapautta

Viime elokuussa kuollut Elina Karjalainen kirjoitti pitkän uransa aikana kaikkiaan yli 20 rakastettua Uppo-Nalle-kirjaa, joita on käännetty useille kielille. Riimejä rakastavan leikkikarhun suosio lienee lapsen maailmaa ja arkea ymmärtävissä runoissa.

Elina Karjalainen: Uppo-Nallen talviturkki. WSOY 1978.

Uppo-Nallen talviturkki jatkaa siitä kohtaa, mihin Uppo-Nalle (1977) jäi. Lapsen silmin katseleva Uppo-Nalle kokee monta seikkailua Rectan kanssa, ja mukaan saadaan myös uusia tuttavuuksia. Kirjan viehättävyys tulee esille kirjailijan selkeässä tyyliässä kuvata-ekaluokkalaisen elämää. Henkilöt ovat inhimillisiä ja heihin on helppo samaistua. Suloiset riimirunot värittävät enemmän jo ennestään ihanaa lastenkirjaa.

Kirja kertoo Uppo-Nallen talvesta, ja siihen mahtuu paljon tekemistä. Koulunkäynti olisi aloitettava, mutta

mitähän kouluhallitus mahtaa sanoa karhusta koulussa? Kyseinen karhu saa myös oman talviturkin, joutuu toripoliisiin pidättämäksi, eksyy satamaan ja pääsee myös koiranpentujen kummiksi. Tärkeintä on, että Uppo-Nallen haave, runokirja Uponneen kansan laulut, saadaan vihdoinkin julkaistuksi.

Uppo-Nalle on pirteä klassikkokirja. Vaikka jännittäviä tapahtumia ei kirjasta kovin löydy, se vetoaa silti tunteisiin ja jaksaa lapsenmaailmallaan ilahduttaa nuorempaa kuin vanhempaakin lukijaa. Ystävyys on tärkeää, ja sehän käy kirjassa hyvin selville.

TAIJU MARTTILA

Elina Karjalainen: Uppo-Nalle ja uudet ystävät. WSOY 1991 ja 2005.

Uppo-Nalle ja uudet ystävät on ihana, lapsenmielinen kirja, joka kertoo Uppo-Nallen uusista ystävästä, Jaskasta, Saskasta ja koirasta nimeltä Keisari. Ystävykset seikkailvat kirjassa milloin pelaamassa neljää maalia, milloin leikkimässä leikkejänsä.

Eräänä päivänä Uppo-Nalle näkee ikkunasta kolme henkilöä. Jaska, Saska ja Keisari siellä ovat. Ystävyys alkaa kukoistaa. Uppo-Nallen paras kaveri Recta ei kuitenkaan tykkää Uppo-Nallen ystäväystymisestä. Uppo-Nalle vihastuu, kerää tärkeimmät tavaranansa ja asettuu asumaan Saskan perheeseen. Myöhemmin ystävyys saa Rectan innostumaan uusista ihmisistä, vaikka he alussa tuntuivat tyhmiltä.

Kirjaa oli hauska lukea. Runot toivat siihen lisää mielenkiintoa. Kuvitus oli myös hienoa.

ORVOKKI TUOMELA

Elina Karjalainen: Uppo-Nalle ja sukelluskello. WSOY 1994.

Uppo-Nalle ja sukelluskello kertoo hauska ihana, runoiluvasta Laulava-koirasta sekä Uppo-Nallen ja Kumman ajatuksista. Kumma on ihana pikkuinen nallekarhu, joka on Uppo-Nallen vaimo.

Uppo-Nalle, Kumma ja Laulava ovat lähdössä isän keksimällä sukelluskellolla katsomaan merenalaista maailmaa. Uppo-Nalle ja Kumma lähtevät merelle katsomaan ihania koralleja, mutta sukelluskello jääkin kiinni pohjaan. Ystävykset ovat peloissaan ja hyppäävät veteen, mutta pakenevat pian takaisin sukelluskellon sisään, koska hait ovat piiritäneet heidät.

Kaikki Uppo-Nallekirjat ovat jääneet minulle pienestä asti mieleen. Niissä on paljon mielikuvitusta, ja ne ovat ihania, lapsenmielisiä kirjoja.

NOORA KANTOLA

Elina Karjalainen: Uppo-Nallen runoaarre. WSOY 2001.

Uppo-nalle selaili seikkailuistaan kirjoitettuja kirjoja ja löysi runoja, jotka koottiin tähän kirjaan. Kirjassa on 180 runoa, jotka ovat ilmestyneet vuosien 1986–1997 aikana.

Runoarteessa on monipuolisesti runoja: vetisiä runoja, soivia runoja, luontorunoja, herkkurunoja, kipurunoja, sekarunoja, allakkarunoja, rutistusrunoja, rakkausrunoja ja unirunoja. Rakkausrunot kertovat Uppiksen rakastamisesta, ja allakkarunoissa on runot kaikille eri kuukausille.

Tästä kirjasta löytää joka tilanteeseen runon, ja se tekee kirjasta hyvän. Runot ovat hellyttäviä ja lapsenmielisiä ja sulattavat kaitenikäisten sydämet. Kirjassa voisi olla mielestäni elävämät kuvat, että pienet lapset jaksavat katsella ja kuunnella.

Runot tuovat hauskoja lukuhetkiä lasten kanssa ja antavat kaikille mielikuvituksen vapauden.

TALVIKKI TUOMELA
Kirjoittajat kuuluvat Oulunsalon taidekoulun sanataideryhmään. Ryhmää ohjaa Marja Tyni.

LEFFAKOLUMNI

Hiljaisuutta pyydän!

Muistan sen kerran, kun astelin elokuvateatterin suurista lasiovista sisään. Se haju. Popcornin rasvainen tuoksu vietteli mukaansa.

Salissa istahdin melko epämukavalle penkille. Se upottikin niin alas, että tuskin näin eteen. Siellä kuului puhetta, jonka en uskonut loppuvan. Pian valot kuitenkin himmenivät ja puhe lakkasi kuin seinään.

Koko elokuvan ajan oli hieno tunnelma: kun elokuvassatulihauskakohta, kokosali räjähti nauramaan. Pian tuntui, kuin sekini kuuluisi elokuvaan.

Elokuvan viimein päätyttyä valot palasivat päälle ja alkoi armoton tunkeilu. Nousin penkistä. Olo oli kuin lievässä humalatilassa. Kesti hetken, kunnes palasin takaisin tähän maailmaan. Hymy nousi huulilleni. Tätä oli saatava lisää.

Elokuvat ovat hienoja, mutta niiden katselesta syntyneet muistot ja tunteet säilyvät, vaikka itse elokuva unohtuisikin.

Ja viimeiseksi toteaisin, että pitääkö ne puhe- limet kiinni ja lärvinne ummessa, jotta jokainen voisi kokea nämä hienot tunteet.

MARTIINA KANGAS
KRISTIINA LEINONEN

Nukun Sanataidekoulun 12-15-vuotiaiden ryhmä

Lapsia ennen elokuvan alkua.

Kuva: Karol Przeliorz

ELOKUVAKNOPIT

Tiesitkö, että....

Tom Cruise kärsi kouluiässä lukemis- ja kirjoitushäiriöistä?

elokuvahistorian ensimmäinen parhaan elokuvan Oscarista kilvoitellut piirroselokuva oli Kaunotar ja hirviö?

KULTTUURIKLUBI KUMMEKSUU

Harvinaislaatuinen puisto myynnissä, osa I

Nyt on kohtuullisen hinnan tarjoavalla, kiinnostuneella ja potentiaalisella ostajachokkaalla ainutlaatuinen tilaisuus hankkia omakseen Hallituspuisto! Hallituspuisto on elegantti puisto keskeisellä sijainnilla Oulun keskustassa, kaupungintalon edessä. Viereissä virtaa Plaanaoja ja yhteydet joka paikkaan ovat mitä mainioimmat. Puistossa istuskellessa on mukava seurata kaupungin menoa.

Eikä siinä suinkaan vielä kaikki! Itse puiston lisäksi kauppaan sisältyvät uudehkot, erittäin hyvässä kunnossa olevat penkit, ruohonleikkuri, lehtien puhallin, kymmenen säkkiä erilaisten kukkien siementä sekä toimivat joulukuusen valot. Tämän tarpeiston avulla odotamme ostajan jatkavan muutamaa käytäntöämme puiston hoidon suhteen...

Tapanamme on ollut joka vuosi hankkia Hallituspuistoon suuri ja näyttävä joulukuusi ja koristaa se edellä mainituilla joulukuusen va-

loilla. Kesäiset velvollisuudet ovat kukkien istutus ja niiden hoito, sekä nurmen tasoitus (joka 4. tai 5. päivä) ja kastelu (niin pitkälle syksyyn kuin on tarvis). Lisäksi syysaikaan, kun lehdet alkavat putoilla, suosittelemme käyttämään lehtien puhallinta, ja sen avulla pitämään nurmen siistinä.

Eräs seikka nostaa Hallituspuiston Oulun muista puistoista ihan omaan kastiinsa, nimittäin lämmitys. Sen ansioita kivetys on aina lumeton, joka tekee puistosta siistin ja miellyttävän näköisen. Myös mahtavat puut puiston molemmin puolin kiinnostavat katseen ja ovat upea näky niin kesäisessä vehreydessään, syksyn ruskassa, talvella lumipeitteen alla kuin keväällä alkaessaan vihertää.

Kaiken kaikkiaan tyylikäs Hallituspuisto on se juttu, mihin kannattaa sijoittaa! Esittelyyn vapaa pääsy koska tahansa.

REETTA LAHTINEN

Nukun Sanataidekoulun kulttuuriklubilainen

TOIMITUS

Päätoimittajat: Anna Anttonen ja Kati Inkala
Toimitus: Eeva Starck, Karoliina Hietala, Saaga Niskala, Viivi Immonen, Reetta Hietanen, Taiju Marttila, Orvokki Tuomela, Noora Kantola, Talvikki Tuomela, Maria Tyni, Martiina Kangas, Kristiina Leinonen, Lotta Hannonen, Jenni Littow, Reetta Lahtinen sekä Nukun Sanataidekoulun 12-15-vuotiaiden ryhmä
Taitto: Linnea Kejonen ja Eeva Starck
Kuvat: Jaani Föhr ja Linnea Kejonen
Painopaikka: NUKU
Julkaisija: Nukun Sanataidekoulu ja Oulun Kansainväliset Lastenelokuva Festivaalit
Painos: 300kpl

Festariohjelma tänään 13.11.2006

NUKUN ISO SALI

15.00
KIMNOVAK EI KOSKAAN
UINUT GENESARETIN
JÄRVESSÄ
Ruotsi 2005 90 min
Engl. tekstitys Liput 3 e

18.00
AVAJAISET:
UPPO-NALLE
Vieraana LAURA JURKKA
Liput 3 e

RIO

18.00
PAULAN SALAISUUS
Saksa 2006 95 min
Suom. tekstitys Liput 3 e

STUDIO

15.00
ERÄÄNÄ KAUNIINA
AAMUNA
Ranska 2005 70 min
Engl. tekstitys
VAPAA PÄÄSY

19.30
ÄITIEN TALO
Etelä-Afrikka 2006 76 min
Ei tekstitystä
VAPAA PÄÄSY

VALOKEILA

XXV OULUN KANSAINVÄLISEN LASTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

Pentti Kejonen & Eszter Vuojala: 25 vuotta lastenelokuvien festivaaleja

Oulun kansainvälinen lastenelokuvien festivaali syntyy kahden ihmisen ideoimana ja suunnittelemassa. Valokeila haastatteli Oulun elokuvakeskuksessa työskenteleviä Pentti Kejosta ja Eszter Vuojalaa.
LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

VALOKEILASSA

Tiedottaja vie porukkaloton!

Valokeilassa paistattelee tänään festivaalitie-dottaja Mika Anttolainen. **1. Mitä tiedottaja tekee?** -Tiedottaja laatii kaikenmoisia tiedotteita, kirjoittaa elokuvaesittelyjä, järkkäilee haastatteluja - ja vie porukkaloton. **2. Mikä on lempielokuvasi?** - Pikupoi- kana mustavalkoiset Tarnanit oli tosi jänniä. **3. Mikä on lempieväsi elokuva?** -Toivottavasti elokuva on niin jännä tai kosket-

tava, että eväät jääpi syömättä. **4. Missä elokuvateatterissa on pehmeimmät penkit?** -IHK!!-festivaaleissa lissä, pari viikkoa sitten, oli salissa kaksi sohvaa. Kävin koittamassa ja kyllä olivat pehmeät! **5. Kummat ovat parempia: ulkomaiset vai kotimaiset elokuvat?** -Kotimainen ja eurooppalainen elokuva on usein paaaljon mielenkiintoisempi kuin usalainen. **6. Katsotko piirrettyjä elokuvia?** -Juu. Viime vuosilta

Mika Anttolaisella meininkiä ja kiirettä piisaa!

Henkien kätkemä on mainio. **7. Minkä elokuvan katsoit viimeksi?** -Festivaalielokuvat Unelma ja Winkyn hevonen. Suosittelen.

Ja lämpimästi kaikki tervetuloa festivaalille nauttimaan elokuvista! **KAROLIINA HIETALA, JUTTA RUSANEN, TONI PESOLA JA TIMO PESOLA.**

PÄÄKIRJOITUS

Nuoret kriitikot pääsivät työntouhuun!

Eilen festarit polkaistiin käyntiin Uppo-Nalle-elokuvalla! Avajaisissa vieraili myös näyttelijä Laura Jurka, joka esittää Uppo-Nalle-elokuvassa Rectan äitiä. Maanantaina nähtiin useita koululaisnäytöksiä, joissa elokuvia katsoi yhteensä yli tuhat lasta. Myös Valokeilan nuoret festarikriitikot pääsivät työntouhuun. Tänään Valokeilan lukijat saavat siis tietää, mitä nuoret katsojat

ajattelevat elokuvista Onni von Sopanen ja Villikanat. Valokeilassa havissee tänään historian siivet. Haastattelimme festarijohtaja Pentti Kejosta ja festarisihtööri Eszter Vuojalaa ja selvitimme, mitä 25 vuoden aikana oikeastaan on tapahtunut.

KATI INKALA

Nukun Sanataidekoulun opettaja ja Valokeilan toinen päätoimittaja

KOLUMNI

Kuin maalauksesta

Värikkäät lehdet, raikas ilma, kynttilät, kuuma kaakao, viltti, sade, kiireiset ihmiset, sumuiset aamut. Arvasit varmaan jo mistä tämä juttu kertoo. Kerroponpa sen nyt kuitenkin vielä. Syksystä. Kaikkialla kuulee ihmisten valittavan miten ikävä syksy on, vaikka itse asiassa syksy on varsin ihana vuodenaika. Jos nämä valittavat ihmiset pysähtyisivät hetkeksi kiireensä ohella katsomaan ympärilleen ja huomaamaan kaikki syksyn ihanat puolet, he tajuaisivat, että syksy on mitä ihaninta aikaa.

Syksyllä lehdet loistavat ruskan väreissä, ilma on sateen jälkeen raikas. Kynttilöitä on mukava ostaa kasoittain ja polttaa. On myös ihana juoda lämmintä kaakaota ja käpertyä viltin alle lukemaan hyvää kirjaa. Lisäksi lämpimästi puettuna on hauska kävellä sateessa ja katsella kuinka ihmiset rientävät ohiitse. Aamulla herätessä voi avata verhot ja nähdä sumuisen maiseman, jossa usvahaituvat häivyttävät värikkäiden puiden ääriivoja. Avaa silmäsi kiireiltä ja katsele ympärillesi!

ANU-RIIKKA KOKKO
SAARA LEIKAS
Nukun Sanataidekoulun 12-15-vuotiaiden ryhmä

Yllättäviä juonenkäänteitä kaikki kolme minuuttia

Elokuva tekeillä Nukun elokuvakoulun työpajassa.

Hyvän pop-kappaleen mitta on ohjeena lyhytelokuvissakin. Kolmeen - neljään minuuttiin mahtuu mainiosti kokonainen juoni käänteineen päivineen. Oskari-kilpailussa valitaan parhaat 24:sta lasten ja nuorten itse tuottamista lyhytelokuvista.

Tänäkin vuonna Oskari-palkinnoista kilpaillaan kahdessa erisarjassa. 1. - 6.-luokkalaisten sarja on numeroltaan 1 ja 7. - 9.-luokkalaisten elokuvat kisaavat puolestaan sarjassa 2. Molemmat nähdään ilmaisissa näytöksissä sekä tiistaina 14.11. että keskiviikkona 15.11. Nukun isossa salissa.

Luovuudella ei ole rajoja Taikalamppu-metodia, animaatiota ja muitakin tekniikoita hyödyntävät elokuvat pyrkivät irtaantumamaanvanhoistatarinoista. Työpajoissa on harjoiteltu niin erilaisten efektien ja leikaustekniikoiden käyttöä kuin

puhdasta kuvakerrontaakin. Vain mielikuvitus on kattona aiheille, joita lasten ja nuorten itse tekemissä elokuvissa käsitellään. Ongelmia ratkotaan ja mysterejä paljastetaan, mutta paljon jää myös avoimeksi. Elokuvien juonet saattavat yllättää ennakkoluottomankin katsojan: uudella repulla on hämmäntäviä ominaisuuksia, ja tempuja osaava lehmä ei välttämättä olekaan sitä, miltä näyttää.

Arvovaltainen raati valitsee sarjoista parhaat, mutta myös katsojien mielipiteet vaikuttavat: yleisö saa äänestää suosikkinsa palkinnoille. Äänestys on avoinna näyttösten yhteydessä, joten vielä on aikaa käydä katsomassa sarjat ja antaa äänen kuulua!

lipiteet vaikuttavat: yleisö saa äänestää suosikkinsa palkinnoille. Äänestys on avoinna näyttösten yhteydessä, joten vielä on aikaa käydä katsomassa sarjat ja antaa äänen kuulua!

EVEA STARCK

Oskari-kilpailuun osallistuvat sarjat esitetään tiistaina 15.11. ja keskiviikkona 16.11.

Kilpasarja 1 klo 17, kilpasarja 2 klo 18 molempina päivinä.

LEFFAVINKKI

Marsumies Sopanen

Johanna Vuoksenmaan ohjama Onni von Sopanen kertoo 11-vuotiaasta Onnista, joka uskoo vaihtuneensa synnytyssairaalassa. Onni ajattelee näin, koska ruskeasilmäisillä vanhemmillä ei voi olla sinisilmäistä lasta, ainakaan banaanikärpäsdokumentin mukaan, ja isosiskokin vihjailee siihen suuntaan. Onnin perheeseen kuuluvat 15-vuotias luonnonsuojelijaisisko Ida, isä, äiti sekä Onnin marsu Bruce Lee.

Onnin luokkaan saapuu herkkä nuorukainen Miro, joka on loistava kaikessa. Miron ja Onnin tuttavuus ei ala sopuisasti. Sukset menevät heti ristiin omituisen luokkahuumorin ansiosta. Opettaja VP päättää paikata yhteishenkeä lähtemällä luokkaretkelle.

Elokuva on hauska eikä missään vaiheessa tule tylsää. Juoni on mukaansatempaava ja kaikin puolin loista-

va. Katsomo raikui naurusta.

KAROLIINA HIETALA
JUTTA RUSANEN

Suomi 2006, 90min
SUOSITUS: YLI 7-VUOTIAILLA
Ohjaus: Johanna Vuoksenmaa

Esitykset:
Rio pe klo 13
Nukun iso sali la klo 14

LASTEN UUTISIA

Urheilu-uutinen
Vanhat Kärpät - Uudet Kärpät 0-10

Vanhat Kärpät on pelannu uusia Kärppiä vastaan. Vähän tuli vanhoille Kärpille enemmän jäähyä, 50x2 minuuttia, joista yksi oli 5minuutin jäähy. Kaikista varmoim maalivahti oli Niklas Bäckström. Juha-Matti Aaltonen teki eniten maaleja, yhdeksän maalia ja 11 syöttöä. Toiseksi maalaja Sakari Palsola. Yleisöä oli tuhatkymmenen.

KALLE
Nukun Sanataidekoulun 4-5-vuotiaiden sanataideryhmästä

PÄIVÄN KUVA

Festivaali-infon koristeluja Nukun aulassa.

Pentti Kejonen suunnittelee ja ideoi ja Eszter Vuojala hankkii sinnikkäästi halutut elokuvat näyttille.

Lasten oma festivaali 25 vuotta

Ensimmäiset Oulun kansainväliset lastenelokuvien festivaalit pidettiin vuonna 1982. Oulun Elokuvakeskuksen festivaalijohtaja Pentti Kejonen kävi Frankfurtissa tavoitteenaan tutustua sikeläiseen elokuvatoimintaan. Frankfurtissa pidettiin lastenelokuville omistettu festivaali, ja Pentti toi idean tänne: jo tuolloin Oulun painopisteenä oli elokuvakasvatusta, joten festivaalijatus sopi tänne mainiosti.

Ensimmäisillä lastenelokuva-festivaaleilla pitkiä elokuvia oli seitsemän. Nykyinen ohjelmisto on kasvanut jo neljääkymmeneen pitkään elokuvaan, joiden lisäksi nähdään vielä lasten omia lyhytelokuvia.

Oulun kansainvälinen lastenelokuvien festivaali oli ensimmäinen laatuaan Pohjoismaissa, ja koulut ottivat sen heti innolla vastaan. Muutaman vuoden kuluttua festivaali oli sen verran vakiintunut, että kaupungin lapset ja aikuisetkin löysivät tiensä elokuvia katsomaan.

Sanomalehti Kaleva tuli mukaan palkin-

non myötä vuonna 1992.

– Me olemme halunneet pitää kiinni nimenomaan lastenelokuvasta, vaikka muut vastaavat festivaalit ovat laajentaneet ohjelmistoaan myös nuortenelokuviin, toteaa Pentti.

– On tärkeää, että lapsille on kokonaan omat festivaalinsa.

Suunnitelmia ja toteutusta

Oulun kansainvälinen lastenelokuvasfestivaali syntyy verrattain vähällä väellä: kun maailmalla vastaavat tapahtumat työllistävät noin 5–6 henkeä ympäri vuoden.

Oulun festivaali suunnitellaan ja organisoidaan kahden hengen voimin. Varsinainen toteutus vaatii noin 40 hengen henkilökunnan. Avaintehtävissä on ammattilaisia, joilla on yli kymmenen vuoden kestävä kokemus töistään.

Pentti Kejonen suunnittelee jaideoi, ja Oulun Elokuvakeskuksen festivaalisihteri Eszter Vuojala hankkii sinnikkäästi halutut elokuvat näyttille.

– Eszter ei anna periksi, vaikka jonkin tietyn elokuvan tuottaja ensin antaisikin kieltävän vastauksen. Joskus elokuvan ensi-ilta halutaan jollekin toiselle festivaalille, mutta useimmiten se saadaan myös tänne, kertoo Pentti.

– Filmiliikenne on myös hänen vastuullaan.

– Pentti puolestaan on hyvä löytämään hyvät elokuvat lehdistä tai verkosta. Uusien ideoiden keksiminen on myös hänen harteillaan, valottaa Eszter.

Uuden festivaalin suunnittelu alkaa heti edellisen loputtua, joskus jo ennen sitä. 25 vuoden rutiini helpottaa suunnittelua, laaja kansainväli-

nen verkosto ja erilaiset tiedotusvälineet auttavat ohjelmiston löytämisessä. Festivaaleille myös tarjotaan esitettäväksi paljon elokuvia, mutta niistä kaikkia ei voida ottaa mukaan.

– Haluamme näyttää vain laadukasta lastenelokuva. Laadun kriteerit ovat samat kuin muillekin elokuville: sen täytyy olla elokuvana hyvä – kiinnostava juoni, ammattitaitoinen ohjaus, kuvaus, leikkaus ja ääni. Lisäksi elokuvan täytyy olla selkeästi lapsille suunnattu, kertoa heidän maailmastaan. Toivoa antava loppu on myös tärkeä, toteaa Eszter.

Juhlavuonna festivaaleilla nähdään tällä kertaa enemmän kotimaista lastenelokuva: juhlaohjelmistossa on vuosien varrella palkittuja kotimaisia elokuvia. Lisäksi uutena aluevaltauksena festivaalien aikana Nukulla on erilaisia peljäkäsittelevä seminaari ja pelikarnevaali, joista kaavaillaan pysyvää osaa kokonaisuuteen.

Eeva Starck

LEFFA-ARVIO

Kanat soppalihoiksi?

Vivian Naefen ohjaama Villikanat kertoo kahden jengin, Villikanojen ja Pygmiiden, välisistä selkkauksista.

Elokuvassa Villikanojen pääkanan Sprotten mummo aikoo laittaa jengin maskottikanat soppalihoiksi. Tyttöjengi ei pysty yksin kanoja pelastamaan, vaan joutuu tahtomattaan turvautumaan Pygmiiden apuun.

Asiat tapahtuvat jengien päämajoilla, poikien kaatopaikan kieppeillä sijaitsevalla puumajalla ja kanojen asuntovaunulla, suuren metsikön liepeillä. Ongelmia syntyy, kun metsä, jossa Pygmiiden päämaja sijaitsee, aiotaan kaataa kaatopaikan tieltä. Tämä kuuhuttaakin jengien tunteita.

Kun menimme elokuvateatteriin, tunnelma oli hilpeä ja hullaantunut. Salin olivat täyttäneet kouluryhmät, jotka elokuvan kuluessa puhkesivat tuon

tuosta joko raikuviin aplo-deihin tai tunteellisiin ja helpottuneisiin huokauksiin.

Jäimme miettimään jengien lopullisia kohtaloja, jotka ehkä saamme selville tulevasta jatko-osasta "Villikanat ja rakkaus", joka onkin jo tekeillä.

Hahmot olivat humoristisia ja omaperäisiä, henkilökohtainen suosikkimme oli Pygmiiden pieni Kakku-jäsen.

Elokuva jätti hyvän mielen ja ehkä hieman pohdittavaa tälle illalle. Se oli odotuksiamme huomattavasti parempi ja nyt näimmekin, että nimi ja elokuvan esittelyteksti eivät kerrokaan aivan kaikkea.

ANNI RAJANIEMI,
AINO VETELÄINEN
MERVI MIKKONEN

**Nukun sanataidekoulun
12–15-vuotiaiden ryhmä**

Saksa 2005, 108 min, suomen- ja englanninkielinen tekstitys
Alkuperäinen nimi: Die wilden Hühner
SUOSITUS: YLI 9-VUOTIAILLE

Villikanat-elokuva vielä tänään Riossa klo 18

KULTTUURIKLUBI

KUMMEKSUU

Impressio Otto Karhin puistosta

Otto Karhin puisto, paremmin tunnettu nimellä Letkunpuisto, on varmasti nähnyt monenlaisia ihmisiä elämänsä aikana. Kuinkahan moni puiston ohikulkija mahtaa tietää sen nimirikkaasta menneisyydestä?

Tuo rouva mynkki-turkki yllään näyttää ainakin tarpeeksi vanhalta tietämään, että puiston nimi muutettiin Otto Karhin puistoksi vuonna 1956. Ja Otto Karhihan oli Suomen Maalaisväestön Liiton ensimmäinen puheenjohtaja. Sitä ennen, vuodesta 1907, puisto tunnettiin nimellä Palokunnanpuisto vieressä sijainneen palokunnan mukaan. Tästä juontuukin puiston nykyinen lempinimi Letkunpuisto. Mahtaaako bussipysäkillä seisoskeleva palomies tietää tätä faktaa?

Ja vielä aikaisemmin puiston nimi oli Appelgrenin puisto. Tuskin kukaan clossa oleva ihminen muistaa, miltä se näytti silloin. Ei ainakaan tuo nainen joka osti juuri lehden Piccolo-grilliltä. Kuinkahan moni edes tietää, että puiston nimi on oikeasti Otto Karhin puisto? Harva pysähtyy

katsomaan puiston nimikylttiä siitä ohi kulkiessaan. Tuo pieni poika tosin pysähtyi. On tainnut juuri oppia lukemaan. Miten tyytyväinen ilme hänen naamalleen syttyykään kun hän pystyy lukemaan nimen äidilleen. Taitaa Otto Karhikin virnistellä haudassaan.

HANNA KERÄNEN

Juttusarja käsittelee eri näkövinkkeleistä Plaanaojan varrelta löytyviä puistoja. Kirjoittaja on Nukun Sanataidekoulun kulttuuriklubilainen.

FESTARIKNOPPI

Tiesitkö, että...

VIII elokuvafestareilla ilmestyi mukaan festarimaskotti Vilma. Yhdessä Oulu-Lehden kanssa järjestettiin yleisökilpailu, jossa etsittiin maskotille sopivaa nimeä. Kilpailuun tuli peräti 217 ehdotusta, joista parhaaksi valittiin "Vilma ja Vilmeri." Koska samaa nimeä ehdotti useampikin nimikilpailuun osallistuja, niin pääpalkintona ollut stereoradionauhuri arvottiin, ja sen voitti Jenni Kinnunen Nuottasaaren ala-asteelta.

TOIMITUS

Päätoimittajat: Anna Anttonen ja Kati Inkala
Toimitus: Eeva Starck, Saara Leikas, Anu-Riikka Kokko, Jutta Rusanen, Karoliina Hietala, Toni Pesola, Timo Pesola, Mervi Mikkonen, Aino Veteläinen, Anni Rajaniemi, Hanna Keränen ja Kalle Loponen
Taitto: Linnea Kejonen ja Eeva Starck
Kuvat: Jaani Föhr ja Linnea Kejonen
Painopaikka: NUKU
Julkaisija: Nukun Sanataidekoulun, Oulun Kansainväliset Lastenelokuva Festivaalit
Painos: 400kpl

Festariohjelma tänään 14.11.2006

NUKUN ISO SALI	YLI 9-VUOTIAILLE	STUDIO
15.00 LISEN JA LOTTEN SALAISSUUS YLI 6-VUOTIAILLE Liput 3 e	Liput 3 e	15.00 KOTIMAINEN KATSAUS- VAPAA PÄÄSY
18.00 LYHYTOHJELMA 2 40 min Liput 1,50 e	RIO 18.00 VILLIKANAT YLI 9-VUOTIAILLE Liput 3 e	17.00 NUKUN ELOKUVAKOULU 1 VAPAA PÄÄSY
19.00 RATSU MERELTÄ		18.00 NUKUN ELOKUVAKOULU 2 VAPAA PÄÄSY

VALOKEILA

XXV OULUN KANSAINVÄLISEN LASTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

Mikä tekee elokuvasta hyvän?

Valokeila haastatteli Taikalamppu-metodin kehittäjää sekä Valo-elokuvan ohjaajaa Kaija Juurikkalaa

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

VALOKEILASSA

Laura Jurkka on Uppo-Nalle-elokuvassa Reetan äiti!

1. Millaista näyttelijän työ on?

- Se on ihmis-kuvausta. Yritämme luoda roolistamme tulkinnan - esimerkiksi äidistä pitää löytyä myös mitä hän pelkää tai rakastaa. Kaikki roolit eivät ole niin suuria, että niissä chtiisi luoda kokonaista ihmiskuvaa. Näyttelemisen on aina ryhmätyötä, kukaan ei ole suuri yksin!

2. Millaisia ohjaajat ovat työkaverina?

- No, ohjaajia on erilaisia. Jotkut ovat suuri-

äänisiä ja komentelevia, silloin tehdään juuri niin kuin ohjaaja sanoo. Toiset ohjaajat voivat olla hyvin keskustelevia ja antavat näyttelijöiden vaikuttaa rooleihinsa. Näyttelijä sopeutuu ohjaajan tyyliin, koska ohjaaja on pomo.

3. Missä kaikissa elokuvissa olet näytellyt?

- Olen mukana elokuvassa Rakastunut rampa, joskin minua näkyy vain toinen olkapää. Uppo-Nalle on siis ensimmäinen elokuva, jossa "näyn". Siinä näytteen Reetan äitiä.

Nyt uudessa Timo Koivusalon elokuvassa Kalteva Tornii, olen iloinen mielisairaanhoidaja.

4. Mikä on unohtumattomin elokuva, jonka olet nähnyt?

- Oioioi... Eri ikäisenä eri elokuvat ovat olleet SE ainoa oikea! Sound of Music kyllä lähdytti nuorta Lauraa ja Tuulen viemää syytti, kun ymmärsin rakkaudesta vähän enemmän. Viimeisin hyvä ja samalla järkyttävä elokuva oli United 93. Hienosti tehty elokuva vaikeasta aiheesta.

KRISTIINA LEINONEN,
SAARA LEIKAS,
ANU-RIIKKA KOKKO,
MARTTIINA KANGAS

Nukun Sanataidekoulun
12-15-vuotiaiden ryhmä.

ELOKUVISSA

Uppo-Nalle seikkailee valkokankaalla!

"Elokuva kertoo Uppiksesta, Reetasta ja ystävydestä", summaavat Nukun Sanataidekoulun 6 - 8-vuotiaat harrastajat Taika, Suvi-Tuulia, Erkka, Mila, Sofia, Sonja, Mirja ja Selma.

He kuvaavat Upponallen runoilijaksi, joka on kohtelias ja ystävällinen, mutta ärsyyntyy silloin, kun se on liian kuiva. Uppiksen paras ystävä Reeta taas on kiva ja tykkää Uppiksesta. "Reeta ei voi jättää Uppista hetkeksikään, mutta joskus se on vähän ärsyyntynyt Uppikselle", yksi kerholaisista toteaa. Kerholaiset kuvaavat

Elina Karjalaisen Uppo-Nalle-kirjoihin pohjautuvaa elokuvaa sanoilla hauska, kiva ja rohkaiseva. He suosittelevat elokuvaa niille, jotka ovat kohteliaita, ystävällisiä tai iloisia, sekä niille, jotka pitävät eläimistä, leluista, nalleista tai Uppo-Nallesta. Lisäksi he suosittelevat sitä hauskuuden ja runojen ystäville.

Nukun Sanataidekoulun 7-8-vuotiaiden kommentit kirjasi sanataideopettaja Anne Karppanen.

Uppo-Nalle, Suomi 1991
Ohjaus Raili Rusto
YLI 3-VUOTIAILLE

Rio su klo 9

KOLUMNI

Elokuvien molemmat puolet

Kovat korokkeet, meluisat ihmiset, kengänpohjiin tarttuvat popcornin jäänteet. Elokuva maistuu popcornille, projektoripölylle ja tunkkaiselle salmiakille. Se kuulostaa kaukaisten kokkojen rätinältä, kellojen kuminalta ja jarrujen kirsunnalta.

Tulevatko ihmiset elokuvateatteriin parantamaan yskänsä? Siltä se tuntuu, kun kaikki alkavat kuin sovitusta merkistä yskiä ankarasti. Se on pelottavaa.

Elämä on epärealista. Elokuviissa paha saa aina palkkansa. Miksei koskaan käy oikeasti niin? Tuntuu siltä, että elokuvissa on enemmän huonoja kuin hyviä puolia. Muttei se niin ole. Omituisen hajuiset salit ja bassojen jytke vievät ihmiset alitajuntaisesti mukanaan. Ihmiset rakastavat elokuvia eikä siitä pääse mihinkään.

Hyppikää sateessa ja syökää paljon suklaata. Elämä on yhtä suurta... elokuvaa.

MINNA KERÄNEN

IIDA AHONEN

Nukun Sanataidekoulu
12-15-vuotiaiden ryhmä

Tervetuloa maailmaan

Äitien talo-elokuvan voit nähdä vielä lauantaina.

Elokuvasa Äitien Talo käydään läpi eteläafrikkalaisen naisen, Valencian, ja hänen lapsensa suhteita toisiinsa ja muihin ihmisiin. Tiellä on paljon ongelmia niin ihmisuhteissa kuin muissakin asioissa.

Itse asiassa dokumentti käsittelee niin monta ongelmaa, että siinä ei mitään muuta olekaan. Dokumentti on tekstitetty englanniksi, joka tekee siitä hieman hankalasti ymmärrettävän.

Surullinen tarina alkaa siten, että kerrotaan perusteellisesti päähenkilöiden elämästä köyhässä maassa ja siitä, että he ovat hyväksyneet kohtalonsa elää aina köyhinä ilman toivoa. On kauheasti töitä, eivätkä lapset jaksa tehdä kaikkea yksin. Äiti ei tee mitään, koska on raskaana ja hänen miehensä jätti hänet kuultuaan raskaudesta. Silti likaisessa ympäristössä pilkahtaa aina toivoa jostakin paremmasta.

Tarinan jatkuessa Valencian lapsi Miché kasvaa ja tielle tulee yhä enemmän ongelmia huumeista aidsiin. Painet kasvaa koko ajan Michén ympärillä ja pian hän päättää tehdä radikaalin päätöksen elämässään, koska hän ei enää kestä painetta kotona ja koulussa.

Katsoessa elokuvaa ajattelee monessa välissä, että onko tuollaista elämää oikeasti olemassa ja että en voisi ikimailmassa elää tuollaisessa paikassa. Yleinen käsitys on, että katsoessaan jonkun elämän huonosti menemistä ihminen piristyy, koska ajattelee, että onneksi minulla ei mene noin. Dokumentin hahmot keräävät kuitenkin sympatiaa ja taustalla

soiva musiikki nostaa vielä tunnelman hyvinkin surulliseksi. Mielestäni elokuvassa ei ole paljoakaan elämäniloa, mutta silti ilahduttaa nähdä lapsen hymyilevän. Kapkaupungin kulttuuri ja sivistys tulevat hyvin esille, sillä sitä ei ole juuri lainkaan. Tytöt käyvät kuitenkin koulua, mutta silti heitä kohdellaan kotona kuin orjia ikään.

Elokuva kertoo elämästä, joka menee todella huonosti, mutta silti sille ei voi nauraa vahingonilosta.

ANTTI KONTIAINEN

Nukun Sanataidekoulun
15-20-vuotiaiden ryhmä

Mother's house
Ohjaus: Francois Vester
Etelä-Afrikka 2006, 76 min
YLI 13-VUOTIAILLE

Esitykset:
Studio la klo 12.00

LEFFAVINKKI

Kim Novak ei koskaan uinut Genesaretin järvessä (Ruotsi 2005)

Genesaret ei oikeastaan ole jäven nimi, vaan kesämökin, joka sijaitsee järven rannalla. Erikin suku on omistanut mökin satoja vuosia, ja nimen alkupeirästä ei kukaan ole enää varma.

Tämän järven rannalle 14-vuotias Erik ja hänen kaverinsa Edmund lähtevät viettämään kesää. Erikin aikuinen veli Henry lähtee mukaan, aikomuksenaan kirjoittaa kirja kesämökin rauhassa.

Erikin ja Henryn äidillä on syöpä, ja se painaa poikien mieltä. Asia kuitenkin unohtuu hiljalleen, kun kesä lähtee käyntiin, ja alkaa vaikuttaa huikkeen mukavalta.

Kun Edmundin ja Erikin kuvankaunis sijaisopettaja Ewa ilmestyy Erikin veljen käsipuoleen, alkavat pojat aavistella pahaa. Ewa on kihloissa kuuluisan käsipalloilijan Berra Albertssonin kanssa, joka raivostuu, kun saa tietää Henryn ja Ewan suhteesta. Genesaretilla tapahtuu

paljon, ja jotakin peruuttamattonta, mutta loput tapahtumat saa katsoja itse selvittää...

LAURA VILMUNEN

Nukun Sanataidekoulun
kulttuuriklubilainen

LASTEN UUTISIA

Kissa ja Pupu lääkäriässä
Pupulla on korva kipeä. Kissalla on sama juttu. Ne lähtee äitin kanssa lääkäriin. "Tulkaa sisälle" sanoo lääkäri. Pupu ja kissa tekee sitä mitä lääkäri käskce. Lääkäri pistää pupun häntään neulalla. Kissalle tehdään sama juttu. Se pistää siksi että ne ei tule kipeeksi. Kissaa jännittää. Äiti sanoo: "Ei pelättävää". Lääkäri antaa lääkkeeksi salmiakkia, mansikkaa, banaania, mustikkaa, viinirypäleitä, päärynöitä, kirsikkaa ja omena. "Hei, hei" sanoo lääkäri. "Sanokaa äidille tervetuloa. Ja olkaa kilttejä!"

TIIA, JERE, MARTTA-ILONA
Nukun Sanataidekoulun
4-5-vuotiaiden ryhmä

PÄIVÄN KUVA

Uppo-Nalle avajaisissa.

Kaija Juurikkala ohjaa toimintaa veneestä.

Hyvissä elokuvissa kohdataan tunteita

Elokuvaohjaaja Kaija Juurikkala on elokuvafestareittemme kunniavieras. Perjantaina Oskari-gaalassa nähtävät elokuvat on tehty Taikalamppu-metodilla, jota Kaija Juurikkala on Outi Rousun kanssa kehitellyt Oulun Nuoriso- ja kulttuurikeskusta varten vuonna 2003. Taikalamppu-metodi perustuu croquis-tekniikkaan, eli luonnosteluun.

Ideana on luoda mahdollisimman nopealla improvisoinnilla lyhyt, napakka tarina, joka kuvataan ja näytellään ryhmäläisten avulla. Lopuksi ahkera työ palkitaan ja kuvausten loputtua elokuvan tekijät pääsevät maailman ensi-illassa ihailemaan kättensä työtä, joka yleisesti on noin 2 - 5 minuuttia pitkä lyhytelokuva tai parin minuutin pala-anamaatio.

Mutta mitäpä tuumii muun muassa Valo-elokuvan ohjannut Kaija Juurikkala elokuvamaailmasta jomikä ovat hänelle hyvän elokuvan kriteerit?

Mitä elokuvaa työstät tällä hetkellä?

”No, tällä hetkellä työskentelen muun muassa sellaisen työnimen kanssa kuin Aada. Se on lapsille suunnattu koko illan elokuva, jossa on kauhua ja rakkautta. Ja käydään siinä myös kuolleiden sielujen maassakin.” salamyhkäisesti puhuva Juurikkala paljastaa. ”Neuvottelut kuvausten aloittamisesta ovat alkanet, mutta ainakin kirjana se ilmestyy WSOY:ltä jo elokuussa.”

Kertoisitko hiukan näkemyksiäsi Taikalamppu-me-

todista?

”Idea rakentui elokuvakerhoista, joita olin pitänyt jo suunnilleen 110 vuotta!” Juurikkala naurahtaa. ”Haimme elokuvaopetukseen jotain elävää ja liikkuvaa, ei mitään jäykkärakenteista kokonaisuutta. Keskeinen ajatus oli, että veimme elokuvan tekemisen kouluihin, eikä perinteisille [elokuva]studioille. Näin tavoitamme enemmän ihmisiä, etenkin nuoria. Oli tärkeää, että tekijät saavat omien tekemistensä kautta tulosta aikaan, eikä heitä johdatella teoreettisella puhumisella siitä, kuinka tulisi tehdä oikein” Juurikkala lisää.

”Nukun johto hyväksyi suunnitelmamme metodista vuonna 2003, ja koulutimme tämän jälkeen joukon media-alan ammattilaisia ja opettajia metodin käyttäjiksi. Viimeksi opetin Oulussa 2004 ja olen kehittänyt metodia jatkuvasti eteenpäin. Ongelmakohtia metodista on pyritty korjailemaan ja myös elokuvien valmistusprosessia olen pyrkinyt tietoisesti nopeuttamaan. Mitä tiukempi dead line lyhytelokuvan valmistumiseen on, sitä enemmän

koen, että luovuudelle on tilaa”

Minkälaiset elokuvat sävyttävät itse elokuvantekijää?

”No, ainakin kaksi seuraavaa on vaikuttanut minuun suuresti: ensinnäkin Philip Ridleyn Lapsuuteni loppu ja Lee Tamahorin Kerran satureita. Lapsuuteni loppu herätti valtavasti tunteita ja itkin valtoimenaan. Kerran satureita aiheutti myös komeat ja ihanat itkut.

Hyvissä elokuvissa taiteilija kykenee johdattamaan katsojan sellaisiin tunteisiin, joita ei yleensä haluta kohdata. Se on eräänlaista arjen puhkaisemista: niihin tunteisiin, jotka itse kieltää, on päästävä elokuvien kautta.”

MATTI KEMI

Oulun Nuoriso- ja kulttuurikeskuksen Elokuvakoulu kiertää pitkin vuotta muun muassa Oulun seudun kouluissa tutustuttamassa Taikalamppu-metodin avulla nuoria elokuva-maailmaan.

Kaija Juurikkalan ohjaama elokuva Valo Nukun iso sali la klo 12.00 YLI 7-VUOTIAILLE

LEFFA-ARVIO

Eräänä kauniina aamuna mielikuvitusmaassa

Eräänä kauniina aamuna on mielikuvituksellinen, välillä unenomainenkin tarina ystävydestä, muistojen voimasta ja rakkaudesta. Elokuva jakautuu kolmeen eri tarinaan, jotka kuitenkin kytkeytyvät toisiinsa yhteisen päähenkilön, pikku Peterin kautta.

Ensimmäinen tarina kertoo pelottavasta sudesta ja siitä, miten neuvokkaat Peter ja hänen ystävänsä pieni lintu ratkaisevat vaaran, jonka susi tuottaa alueen eläimille. Toinen tarina vie meidät tuttuun asetelmaan: metsässä asuva vanha nainen, jonka huhutaan olevan noita, saa vieraakseen kaksi lasta. Kolmannen teemana on aina niin suloinen ihastuminen: pikku Mary on sidottu sänkyynsä ilkeän noidan taikavoimalla, mutta onneksi pikku Peter on pitämässä hänelle seuraa.

Eräänä kauniina aamuna tuo mieleen Amélien,

sillä se jättää samanlaisen hymyn huulille ja iloisen mielen. Kovin vakavasti elokuvaa ei ole tarkoitus ottaa, eikä siltä kannata odottaa mitään suoraviivaista – elokuva jättää paljon tilaa ja tulkintaa katsojalle.

Luvatut englanninkieliset tekstitykset jäivät ilmeettömättä, mutta elokuvassa puhutaan varsin helppoa englantia, joten suositusikärajan ylittäneiden pitäisi voida ymmärtää puhekin. Joka tapauksessa elokuvan pääpaino on kuvallista ilmaisua hienosti tukevassa Sergei Prokofjevin musiikissa.

HEIDI KOROKO

Nukun Sanataidekoulun 15 - 20-vuotiaiden ryhmä

Une beau matin
Ohjaus: Charlotte & David Lowe
Ranska 2005, 70 min,
englanninkielinen tekstitys
YLI 15-VUOTIAILLE

Esitykset:
Studio pe klo 13, la klo 10

Eräänä kauniina aamuna -elokuvassa Sergei Prokofjevin musiikki vie unenomaisen mielikuvitukselliseen tunnelmaan.

KULTTUURIKLUBI KUMMEKASUU

Oulun Plaanajoen varteen on onnistuttu perustamaan Pokkisen puisto. Tämän ihanan puhdasvetisen joen laskupaikassa Oulujokeen komeilee tämä rauhaista, sillan katveessa oleva puisto, jonka historia alkaa 1700-luvulta. Tuolloin kyseinen alue oli satama-alueita. Nykyään sitten satama on hävinnyt mutta yhä puiston alueella on nähtävissä kalasääskiä – ainakin yksi. Harvinaista että kävi näin päin! Puistossa olevat kulkureitit luultavasti pitäisi olla jollain tavalla symmetrisesti. No okei, pitää myöntää; ehkä ne sitä ovat. Kyllähän puistonrakentaja pitää kiittää puiston niinkin hienosta paikasta kuin Pokkisen puistolle on siunaantunut.

1850-luvulla saatiin aivan mahtava neronleimaus. Arvoisat isot herrat halusivat välttämättä puistoon patsaan. Nopeasti (noin vuosisata myöhemmin) pirauttamalla Oskari Jauhiaiselle saivat he patsaan valmisteille. Siellä se patsas nykyäänkin nököttää. Patsas sai tosi mielikuvituksellisen nimen, Kalasääski ja lohi, sillä siinä esiintyy kalasääski ja lohi. Onhan puisto, jossa on patsas, helpompi tajuta puistoksi eikä vaan joksikin alueeksi jossa nyt sattuu kasvamaan muuta-

ma puu ja pensas. Patsas oli samalla Oulun ensimmäisiä patsaita, joissa oli suihkulähde.

Puiston penkeiltä muutaman kymmenen metrin päässä huristeleva liikenne nyt niin kovasti häitää. Paitsi jos kuuntelee korvakuulokeilla musiikkia. Silloin käsi hakeutuu automaattisesti säättämään äänentaso kovemmalle. Siisteydestä ei kuitenkaan parane valittaa. Ainakaan jos ajattelee että voisihan se olla myös törkeämmässä kunnossa.

Pokkisen puisto rökittäisi ”puistologiansfääreissä” kyllä kaikki muut, onhan se muihin puistoihin verrattuna... No, kauniimpi ja idyllisempi ainakin.

OLLI TUOVINEN

Juttusarja käsittelee eri näkövinkkeleistä Plaanajoen varrelta löytyviä puistoja. Kirjoittaja on Nukun Sanataidekoulun kulttuuriklubilainen.

ELOKUVAKNOPPI

CIFEJ-palkinto on myönnetty vuodesta 1995. Kolme kertaa on sama elokuva voitannut sekä Lapsiraadin että CIFEJ-tuomariston palkinnon.

TOIMITUS

Päätoimittajat: Anna Anttonen ja Kati Inkala,
Toimitus: Kristiina Leinonen, Saara Leikas, Anu-Riikka Kokko, Marttiina Kangas, Iida Ahonen, Minna Keränen, Laura Vilminen, Antti Kontiainen, Anne Karppanen, Matti Kemi, Heidi Kokko, Olli Tuovinen, Martta-Ilona Moilanen, Jere Kenttälä, Tiia Vakkala sekä Nukun Sanataidekoulun 7 - 8-vuotiaiden ryhmä
Taitto: Linnea Kejonen ja Eeva Starck
Kuvat: Jaani Föhr ja Linnea Kejonen
Painopaikka: NUKU
Julkaisija: Nukun Sanataidekoulun Oulun Kansainväliset Lastenelokuvat Festivaalit
Painos: 400kpl

Festariohjelma tänään 15.11.2006

NUKUN ISO SALI

15.00
LYHYTOHJELMA 4
Liput 1,50 e

18.00
UNNA JA NUUK
Liput 3 e

20.00
AIVAN TOINEN JUTTU
Kanada 2005
Ei tekstitystä Liput 3 e

RIO

18.00
UNELMA Tanska 2006
Suom. tekstitys
Liput 3 e

STUDIO

15.00
VILLIT PAPUKAIJAT
YLI 12-VUOTIAILLE
VAPAA PÄÄSY

17.00
NUKUN
ELOKUVAKOULU 1
VAPAA PÄÄSY

18.00
NUKUN
ELOKUVAKOULU 2
VAPAA PÄÄSY

VALOKEILA

XXV OULUN KANSAINVÄLISEN LASTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATAJA

Festariohjelmassa Peliseminaari!

Matkustelu avartaa maailmaa, mutta ei välttämättä vaadi laivaa tai lentokonetta. Uusiin kulttuureihin ja maailmoihin, mikseipä myös eri aikoihin voi matkustaa pelin välityksellä.

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

VALOKEILASSA

Maija Kalermo on ollut Riossa töissä 42 vuotta

Kävimme eräänä marraskuun iltana haastattelemassa elokuvateatteri Rion työntekijä Maija Kalermaa. Mustiin housuihin ja liiviin pukeutunut Maija Kalermo on ollut 42 vuotta Rion työntekijänä. Hänen työnkuvaansa kuuluu elokuvalippujen myynnin lisäksi popcornien, makeisten ja juomien myynti sekä asiakaspalvelu. - Hauskinta työssäni on se, kun saa tavata paljon erilaisia ihmisiä ja elokuvia.

Ikäviä puolia työssäni ei ole. Suosituimpia elokuvia Riossa ovat olleet Harry Potterit ja Talvisota-elokuva, mutta Maijan oma suosikki on Titanic. Maija kertoi myös pääsevänsä itse ilmaiseksi elokuviin Riossa. Hän ei kuitenkaan käy katsomassa kaikkia elokuvia, vaan vain muutaman kiinnostavan. - Työaikani on vaihteleva. Viikonloppuna on enemmän ja viikolla vähemmän töitä. Elokuvissa käyvät

etenkin lapset ja nuoret. Aikuiset käyvät siellä harvemmin. Maija on ollut töissä niin pitkään, ettei muista, mikä oli ensimmäinen elokuva, minkä aikana hän oli töissä.

Eeva Enberg
Minna-Maaria Väliheikki
Kaija Rahkonen
Nea Manninen
Maria Rasinkangas
Nukun Sanataidekoulun
9-12-vuotiaiden ryhmä.

ELOKUVISSA

Kaksosten jännittävä matka

Lisen ja Lotten salaisuus kerroo ensimmäisen kerran tapaavista kaksostytöistä, jotka on jo pienessä erottettu toisistaan vanhempien eron takia. He vaihtavat rooleja, tutustuvat toiseen vanhempaansa ja yrittävät saada perheen yhteen. Elokuvan jälkeen jäin miettimään, mitä lopussa oikein tapahtui. Mielestäni sen kertominen olisi ollut olennainen juttu, jotta elokuva olisi pysynyt loppuun asti kasassa. Tai ehkä loppu oli hyväkin: jokainen voi itse muodostaa oman kuvansa ratkaisusta.

Elokuva muistutti suuresti erästä elokuvaa, mikä on myös näytetty Elokuva-festivaaleilla. Elokuvan nimi oli Vaihdoikkaat, ja se kertoi kaksosista, jotka vaihtoivat rooleja. Mielestäni Lisen ja Lotten salaisuudessa oli parempi juoni, ja siihen saattoi uppoutua koko esityksen ajaksi. Lisen ja Lotten salaisuus on lämminhenkinen, omalla tavallaan jännittävä. IIDA AHONEN

Charlie & Louise - Das doppelte Lottchen.
Ohjaus: Joseph Vilsmaier,
Saksa 1994, 96min.
YLI 6-VUOTIAILLE

KOLUMNI

Elokuvien molemmat puolet

Limsa-automaatti. Mainoksia. Ihmisvyöry. Hämärä sali. Rapinaa. Puhetta. Valot sammuvat ja sali hiljenee.

Kaikki haluavat paikan keskeltä, koska siellä on paras äänentoisto ja sieltä näkee hyvin. Eturivin reunapaikka ei välttämättä pilaa kokemusta. Se on asenteesta kiinni.

Jos käy hyvin, elokuva vie mukanaan. Kun lopputekstit viimein tai jo nyt tulevat ja valot syttyvät, olo on epätodellinen. Ai niin, minulla on omakin elämä. Ai niin, on perjantai ja bussi lähtee kohta.

Elokuvia ja niihin liittyneitä tapahtumia on mukavaa muistella paljonkin myöhemmin. On tullut juostua pää kolmantena jalhana teatterista toiseen, kun se näytös olikin siellä toisessa paikassa ja alkaa kymmenen minuutin päästä. Joskus joku poika kysyi, aionko olla hiljaa edes elokuvan aikana. Niitä on muisteltu ja naurettu.

E l o k u v i s s a käymisessä ja itse elokuvissa parasta on se toinen maailma, tunteet, ihmiset ja äänet.

JUTTA RUSANEN
Nukun Sanataidekoulun
12-15-vuotiaiden ryhmä

Oskari tykkää mustikka- ja suklaapiirakoista!

Lasten ja nuorten tekemien lyhytelokuvien gaalalla on oma maskotti, Oskari. Valokeilan lukija saa tietää esimerkiksi, millainen Oskarin koti on ja mitä Oskari pelkää.

Nimi: Oskari Olli Terppiina

Piippu-Eteinen

Ikä: 8 vuotta

Perhe: Äiti asuu Pohjois-Karjalassa. Oskari käy tapaamassa häntä perjantaisin. Mummi ja pappa asuvat pohjoisessa, jonne Oskari lentää joko omin siivien tai joskus lentokoneella tai junalla. Oskarilla on kaksi kissaa, puluja, seitsemän hamsteria ja lokkeja.

Koti: Oskari asuu Helsingissä kerrostalossa 3. kerroksessa. Talossa asuu ampieisia, perhosia, lintuja, kissoja, koiria, hamstereita, tiikereitä ja susia.

Harrastukset: Ralli, len-

täminen, seiväshyppy, jalkapallo, perhosten jahtaaminen ja elokuvissa käynti. Lempiruoka: Kalakeitto, kalapuikot, spagetti, hampurilaiset ja karamellit Oskari tykkää: Eläimistä, piirretyistä elokuvista, mustikka- ja suklaapiirakoista. Oskari ei tykkää pussailusta, halailusta eikä autolla ajamisesta paitsi rallista. Oskari ei tykkää: Kirkossa käymisestä eikä puurosta. Oskari pelkää: Karhuja, kukkia, munkkeja, jotka kävelevät pöydällä, mörköjä ja kummituksia.

Oskarin henkilökuvan teki Nukun Sanataidekoulun 5-6-vuotiaiden ryhmä: Leevi, Arttu, Kaisla, Onja, Iisa, Minttu, Noora ja Aino

Oskari lähtee etelään

Oskari oli yhtenä päivänä leikkipuistossa. Sitten hän näki siellä kissan, jonka nimi oli Mirri. Täti vartioi kissaa, ettei se karkaa. Tädin nimi oli Laura. Lauran hiukset olivat vaaleat. Oskari näki puistossa myös hirviön ja koiran. Koiran nimi oli Täplä.

Yhtäkkiä Oskarin teki mieli lähteä etelään. Oskari meni kysymään hirviöltä, missä etelä on, mutta hirviö ei

tiennyt. Sitten Oskari kysyi Täplältä. Sekään ei tiennyt. Sitten Oskari kysyi kissalta ja kissa tiesi ja neuvoi tien. Oskari avasi siipensä ja lähti lentämään kauas pois. Matkalla Oskari yhtäkkiä näki lentokoneen ja meni sivuun, ettei törmäisi siihen. Oskari jatkoi matkaansa ja oli pian perillä.

Oskari laskeutui nurmikolle lähelle isoa leikkipuistoa. Leikkipuistossa Oskari näki mummon ja Oskari huomasi, että mummo oli ostanut hienon pikku-marsun. Sitten alkoi sataa ja mummo lähti sisään marsun kanssa. Oskari löysi pienen mökin, joka oli tyhjä ja meni sinne sateen ajaksi. Kun Oskari pääsi mökkiin, hän päätti kuitenkin lähteä mummon ja pappan luo, koska niin on kivempää, koska olisi seuraa. Koska Oskari ei enää jaksanut lentää, hän tilasi lentokoneen. Hänen mummons ja pappansa asuivat Pohjois-Suomessa.

Suvi-Tuulia, Taika ja Sofia Nukun Sanataidekoulun 7-8-vuotiaiden ryhmästä

Hamsterit metsässä

Olipa kerran Oskari. Oskari päästi hamsterinsa vapaaksi ulos metsään. Hamsterit kiertelivät ympäri metsää. Silloin kun Oskari ei jaksanut lentää niin se meni parhaan ystävänsä prinsin Yksisarvisen kyydillä. Hän meni myös joskus prinsin Yksisarvisen avustuksella lentoon. Mutta Oskari törmäsi puun latvaan. Hän huomasi

puunlatvassa hamsterinsa yhdessä mytyssä. Hamsterit olivat pelästyneet kettua ja juosseet sen takia puuhun. Hamsterit olivat jääneet neulasin kiinni. He olivat tarttuneet hirveen karvaiseen puuhun, joten puu oli täynnä hamstereita.

Oskari kiipesi puuhun ja hän irrotti kaikki hamsterit ja osa tipahti sieltä alas. Irrottamiseen meni monta tuntia. Sitten Oskari näki mummon ja Oskari huomasi, että mummo oli ostanut hienon pikku-marsun. Sitten alkoi sataa ja mummo lähti sisään marsun kanssa. Oskari löysi pienen mökin, joka oli tyhjä ja meni sinne sateen ajaksi. Kun Oskari pääsi mökkiin, hän päätti kuitenkin lähteä mummon ja pappan luo, koska niin on kivempää, koska olisi seuraa. Koska Oskari ei enää jaksanut lentää, hän tilasi lentokoneen. Hänen mummons ja pappansa asuivat Pohjois-Suomessa.

Oskari päästi muut hamsterit vapaaksi, mutta jätti vanhat hamsterit kotiin, otti häkin roskiksesta ja laittoi hamsterinsa sinne, etteivät ne enää karkaisi.

Erkka, Mirja, Milla ja Selma Nukun Sanataidekoulun 7-8-vuotiaiden ryhmästä.

PÄIVÄN KUVA

Nukulla leffalippuja myy Auli Särkelä - aina hymyn kera!

LEFFAVINKKI

Kymmenen pistettä ja papukaijamerkki

Mark Bittner on rahaton papukaijanruokkija Yhdysvalloista. Hänellä on kymmeniä papukaijaystäviä, jotka hän tuntee nimeltä. Tähän värikkääseen joukkoon kuuluvat muun muassa Mingus ja joukon ainoa sinipäinen papukaija Connor. Villit papukaijat on dokumentti joka pistää mieltämään ihmisen suhdetta villieläimiin. Mark pitää papukaijoja lähes ihmisen kaltaisina otuksina. Hän kertoo niiden rakkaushuolistista ja käyttäytymisestä yleensä.

Ikäsuositus on vähän liian alhainen, sillä elokuva voi ollaliikaa 12-vuotiaallekatsojalle. Tällainen dokumentti ei ehkä kiinnosta sen ikäistä nuorta.

HANNA KERÄNEN

OLLI TUOVINEN

The Wild Parrots of Telegraph Hill
Ohjaus: Judy Irving
Yhdysvallat 2003, 83 min, ei tekstitystä
YLI 12-VUOTIAILLE
Esitykset: Studio pe klo 17

Pelejä voi pelata ruudulla, laudalla tai pelkän kuvittelun voimalla.

Matkustelua maailmoissa Pelit ovat iso osa nykykulttuuria

Pelikäsikirjoittaja Pekko Koskisen mielestä pelit tutustuttavat pelaajiaan erilaisiin maailmoihin ja kulttuureihin. Pelit myös avartavat ihmisen maailmankuvaa siinä missä matkustelukin. ”Pelien kautta pelaaja tutustuu erilaisiin ihmisiin ja saa uusia näkökulmia ajatteluunsa”.

Pelien maailma on laaja. Nykyisin peleistä ja pelimaailmoista puhuttaessa tulevat mieleen ensimmäisinä tietokonepelit. Koskinen kuitenkin huomauttaa, että tietokone- ja videopelien lisäksi suurina valtareihin ovat myös roolipelit, liveroolipelit ja perinteiset lautapelit. Kaikki nämä johdattelevat pelaajansa ennen kokemattomiin maailmoihin.

”On erilaisia pelaajatyyppejä: Jotkut pelaavat paljon erilaisia pelejä läpi tutustuakseen mahdollisimman monenlaisiin maailmoihin. Jotkut taas innostuvat yhdestä pelistä ja pelaavat sitä pitkiä ajanjaksoja”. Siis aivan kuten matkustelutottumuksetkin, tai vaikkapa lukemisharrastus:

joku ahmii vain dekkareita, kun taas toinen kahlaa koko maailmankirjallisuutta läpi. Oikeastaan pelimaailma on kuin mikä tahansa kulttuurin osa-alue. Koskinen huomauttaakin, että pelikulttuuri on laskeutunut pysyvästi maankamaralle.

Jokainen on pelannut joskus
Millaiset ihmiset sitten matkustelevat pelien maailmoissa? Pekko Koskinen sanoo, että jokainen ihminen on varmasti jossain elämänsä vaiheesta tutustunut peleihin. Aktiivisten pelaajien määrää on hankala arvioida, koska ikäpolvien välillä on suuria eroja. ”Lähes kaikki aktiiviset pelaajat ovat alle 40-vuotiaita”. Pelikäsikirjoittaja

laskeskelee, että tämän päivän nuorisosta jopa yli 50 prosenttia pelaa pelejä aktiivisesti.

Lautapeleillä on meneillään uusi kukoistuskauti. Koskisen mukaan lautapelit saavat uusia pelaajia nuorista aikuisista, jotka sukeltavat pelien maailmoihin lastensa kanssa.

Millaisiin maailmoihin lautapelit sitten vievät pelaajansa? Koskisen mukaan yhä useammin lautapeliin maailma pohjautuu neuvotteluihin ja keskusteluihin kanssapelaajien kanssa. ”Peleissä tehdään vaikkapa kauppvoja neuvottelemalla”.

Roolipeleissä maailmat rakentuvat pelaajien omien näkemysten kautta. Lautaroolipelit pohjautuvat tarinankerrontaan: pelaajat luovat maailman ja hahmonsia itse. ”Fantasiamaailmat ovat varmasti roolipelien suosituimpia paikkoja. Liveroolipeleissä taas peli joudutaan pelaamaan olemassa olevassa ympäristössä, joten pelimaailmatkin ovat usein hiukkasen realistisempia kuin lautaroolipeleissä”, Koskinen selvittää.

Pelit aktivoivat ajattelua

Koskinen haluaa rakentaa sellaisia maailmoja, joita pelaaja itse pystyy rakentamaan haluamaansa suuntaan. ”Haluan luoda puitteet, jotka vain herättelevät pelaajan. Lopulta pelimaailma syntyy pelaajan oman mielikuvituksen varaan”.

Koskisen mukaan pelikulttuuri aktivoi ihmistä ajattelemaan ja luomaan erilaisia näkökulmia ympäristöstä. ”Pelit eivät passivoi pelaajaa, kuten esimerkiksi televisio”, Koskinen kommentoi ja toivoo, että ihmiset tutustuisivat avoimin mielin uuden kulttuurin kirjoon.

RIIKA LEINONEN

Kulttuurimatka pelien maailmaan -seminaari järjestetään Nukulla ja pääkirjastossa perjantaina 17.11. Seminaarissa puhuu muun muassa pelikäsikirjoittaja Pekko Koskinen. Seminaari on osa Pelikarnevaaleja. Karnevaalien koko ohjelma on luettavissa osoitteessa ludocraft.oulu.fi/pelikarnevaali.

LEFFA-ARVIO

Konnajahtia ja halauksia

Paulan salaisuus kertoo Paulasta, joka kirjoittaa päiväkirjaansa unelmiensa prinsessistä. Luokalla on poika, nimeltä Tobi, joka näkee, kuinka Paula ryöstetään metrossa. Tobi on ihastunut Paulaan ja hän haluaa auttaa Paulaa saamaan päiväkirjansa takaisin.

Gernot Krään ohjaama Paulan salaisuus oli kokonaisuudessaan hyvä, mutta elokuva oli mielestämme kohdistettu nuoremmille katsojille, joten meitä elokuva ei tempaissut mukaansa.

Kun istahdimme Rion epämukaville penkeille, tuomitsimme elokuvan heti alussa. Miksi elokuva ei alkanut heti sillä, mitä metrossa tapahtui, vaan ensin oli kymmenen minuuttia tylsää jauhantaa prinsessistä ja koulusta? Mielestämme ensin olisi saanut tapahtua ja sitten vasta hieman sisällytystä henkilöihin ja näiden ajatusmaailmoihin.

Paras kohta elokuvassa oli leirikohtaus, kun Jenny

(esiintyi leirillä Paulana ja oli Tobin sisko) pelasi tennistä. Jennyn eli näin ollen Paulan olisi pitänyt osata pelata sitä, mutta koska Jenny ei ollut koskaan pelannut tennistä, hän huutoi mailaansa miten sattuu ja sai huonekaverinsa epäilyt kasvamaan.

Tobi sai elokuvan jatkuessa kuvotuksen nousemaan. Tämän ylenpalttinen syönte ei ollut mukavaa katseltavaa.

Elokuvan sanoma oli varmasti kaikille selvä: Usko unelmiisi!

SAARA LEIKAS
KRISTINA LEINONEN

**Nukun Sanataidekoulun
12-15-vuotiaiden ryhmä**

**Paulas Geheimnis
Ohjaus: Gernot Krää
Saksa 2006, 95min
suomen ja englanninkielinen
tekstitys
YLI 9-VUOTIAILLE**

Esitykset:
Studio la klo 17

Paulan salaisuus palkittiin syyskuussa Frankfurtin festivaalilla

KULTTUURIKLUBI
KUMMEKSUU

Plaanaojan hehkeä suvantoalue

Viehättävässä Vanhatullin kaupunginosassa sijaitseva Lyötny puisto on oikea aarre Oulun viheralueiden joukossa. Plaanaoja, joka virtaa lähes jokaisen Oulun keskustan puistoalueen lävitse, muodostaa elegantin suvannon Lyötny puiston reunamilla.

J a a k k o
Pernun pajupuinen Päivänvarjo-patsas vuodelta 2001 on huikea taideteos, joka on suunnattoman suuri, lähes kahdeksan metriä leveä ja kuusi metriä korkea. Kaksiosaisen puiston toisessa osassa on hieman väsyneesti soliseva suihkulähde, jonka reunustalla on Viljo Savikurjen huikea taideteos. Vuodelta 1967 olevaa Pohjancito-kupariveistosta on sanottu myös Oulun Havis Amandaksi, koska ylioppilailla oli ennen tapana lakittaa se vappuisin.

Vaikka Lyötny puiston reunamilla kulkee vilkasliikenteinen autotie, puistosta saa kuitenkin hyvin seesteisen yleisvaikutelman. Laajat ja aukeat nurmialueet ovat ehkä jokseenkin tylsiä, mutta lukuisat kukka-, pensas- ja puuistutukset tekevät puistosta oikein tyylikkään. Puistossa liikuskelee paljon pikkulintuja ja vanhoja

ihmisiä, kuten myös pieniä lapsia silloin tällöin, joten siellä on enimmäkseen erittäin siistiä. Joskus puistoon eksyy koiranulkoiluttajia vähän liikaa, ja se aiheuttaa ikäviä häiriöitä muuten hienon puiston ulkoasuun, mutta kaupungin kunnossapitoihmiset tai jotkut muut vastaavat henkilöt kuitenkin huolehtivat tämänkin asian kuntoon.

Jos pidät huikeista taideteoksista ja suihkulähteistä, sekä viihdyt rauhallisessa ympäristössä, suosittelen vierailua Lyötny puistoon.

LAURA VILMUNEN

Juttusarja käsittelee eri näkövinkkeleistä Plaanaojan varrelta löytyviä puistoja. Kirjoittaja on Nukun Sanataidekoulun kulttuuriklubilainen.

ELOKUVAKNOPPI

Iiläisen kuvanveistäjän Sanna Koiviston Tähti-poika-patsas on noin 40cm:n korkuinen pronssinen veistos, joka esittää tiernapoikien tähdenpyörittäjää eli Mänkkiä. Patsaan saa lapsiraidin suosikki elokuva.

TOIMITUS

Päätoimittajat: Anna Anttonen ja Kati Inkala,
Toimitus: Maria Rasinkangas, Nea Manninen, Kaija Rahkonen, Eeva Enberg, Minna-Maaria Väliheikki, Jutta Rusanen, Iida Ahonen, Olli Tuovinen, Hanna Keränen, Riika Leinonen, Kristiina Leinonen, Saara Leikas, Laura Vilmunen, Nukun Sanataidekoulun 5-6-vuotiaiden ryhmä sekä 7-8-vuotiaiden ryhmä.
Taitto: Linnea Kejonen ja Eeva Starck
Kuvat: Jaani Föhr ja Linnea Kejonen
Painopaikka: NUKU
Julkaisija: Nukun Sanataidekoulu, Oulun Kansainväliset Lastenelokuvat Festivalit
Painos: 400kpl

Festariohjelma tänään 16.11.2006

NUKUN ISO SALI

15.00
RATSU MERELTÄ
Iso-Britannia/ Yhdysvallat
1992
YLI 9-VUOTIAILLE
Liput 3 e

18.00
LYHYTOHJELMA 2
Liput 1,50 e

19.00
KIIPEILIJATYTTÖ
YLI 8-VUOTIAILLE

Tanska 2001 90 min
Suom. tekstitys Liput 3 e
21.00
AIVAN TOINEN JUTTU
Kanada 2005
YLI 14-VUOTIAILLE
Liput 3 e

RIO
18.00
TERRIERI-TERJE
YKI 9-VUOTIAILLE
Liput 3 e

STUDIO

15.00
ÄITIEN TALO
YLI 13-VUOTIAILLE
VAPAA PÄÄSY

VALOKEILA

XXV OULUN KANSAINVÄLISEN LASTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

Unna ja Nuuk mittelee kilpasarjassa

Saara Cantell oli neljäntoista korvilla, kun hän kuvasi äidin vanhalla kameralla kaitafilmielokuvia. Viimeistään näytelmäkerhossa vietetyt vuodet varmistivat tytön tulevaisuudenhaaveen: hänestä tulisi elokuvaohjaaja.

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

VALOKEILASSA

Paula Kerästä tapaamassa

1. Mikä Oskari-gaala on?

Se on palkintojuhla, jossa palkitaan lasten ja nuorten itse tekemät elokuvat. Ensin on ollut Oskari-kilpailu, johon on lähetetty satoja elokuvia eri paikkakunnilta. Gaalassa näytetään esiraadin valitsemat 24 elokuvaa, joista parhaat palkitaan.

2. Miksi elokuvat pitää palkita nimenomaan juhlassa?

Hienoja asioita kannattaa aina juhla! Hyvä elokuva, jonka ovat tehneet lapset tai nuoret, on hieno asia!

3. Mitä ohjelmaa gaalassa on?

Pääosassa ovat tietenkin kilpailun elokuvat. Niiden lisäksi gaalassa esiintyy bändi, juontajat sekä tanssijoita.

4. Kuka juontaa gaalaa?

Huikaisevat viisi juontajaa! Juontajat ovat 12-15-vuotiaita ja esiintyvät lavalla jossakin rooleissa, joita en vielä paljasta.

5. Onko gaalassa vierailijoina kuuluisia näyttelijöitä?

Aika kuuluisia. Tuomaristossa istuu muun muassa Tyttö ja susi -elokuvan näyttelijä.

6. Mitä sinä teet Oskari-gaalassa?

Olen tuottajana ja pääjohtajana. Olen hankkinut gaalalle juontajan, voittajille palkinnot, ilmoittanut ja mainostanut asiaa, niin että ihmiset osaavat tulla gaalaan ja tietävät, että sellainen on olemassa.

7. Mikä oli gaalan järjestelyissä vaikeinta?

Gaalaa järjestää yli 30 ihmistä. Vaikeinta onkin tiedottaa asioista eteenpäin, niin että muutokset tulevat kaikille tietoon.

LAURA HERAJÄRVI, VEERA KANDELBERG, PINJA MARJALA, REMU PALOSAARI, JUUSO JA JUHO KIVIJAKOLA SEKÄ AINO PÖYKKÖ
Nukun Sanataidekoulun 9-12-vuotiaiden ryhmä.

ELOKUVISSA

Arvoitusten arvoitus

Valkohaukkojen arvoitus on melkoinen arvoitus, sillä Jan on nuori teini-ikäinen poika, joka jenginsä kanssa murtautuu autilotaloon. Ensimmäisenä. He ryhtyvät tutkimaan taloa ja löytävät vanhan taulun, jossa on valkoinen haukka. Haukan silmän kohdalla on puikko, jonka sisällä on mystinen aarrekartta. Pojat ryhtyvät etsimään aarretta – mutta kuinka käykään?

Elokuva suorastaan imaisee katsojansa mukaansa. Elokuvaan en itse olisi voinut lisätä mitään, se oli suorastaan täydellinen. Huonoa elokuvassa oli se, kun juonen

käänteet olivat jo etukäteen arvattavissa. Se rasitti katsojia.

Elokuva saa vasta kunnolla alkunsa, kun pojat ovat patikoimassa metsässä aarteen perässä. Mutta mikä aarre on, miksi se on niin kaukana ja missä on Peter Laux? Sen saatte tietää vain katsomalla tämän mahtavan elokuvan omin silmin, ja tuntemalla hehkuvat tunnelmat omassa sydämessänne.

NIKO GILL

Nukun Sanataidekoulun 12-15-vuotiaiden ryhmä

Der Schatz der weissen Falken
Ohjaus: Christian Zühbert
Saksa 2005. 90 min
YLI 13-VUOTIAILLE

KOLUMNI

Hetken huumaa

Kuinka jännittävää onkaan käydä elokuvissa. Sitä odotetaan kauan. Siitä myös maksetaan kohtuuttoman paljon.

Astut elokuvaisaliin ja popkornin tuoksu tulvahtaa nenääsi. Istut paikallasi, odotat elokuvan alkua, ja sitten elokuva alkaa. Ei, ensin kantautuvat mainosten äänet saliin, ja niitä on sitten melko paljon, ja jotkut ovat kuin televisiosta tulevat mainokset.

Loppujen lopuksi, onko elokuvissa käyminen niin ihanaa ja erikoista mitä siitä kirjoitetaan? Odotamme elokuvilta hyvin paljon. Elokuvan loputtua tunnelma kaikkoaa hetkessä, koska heti kun loputekstit alkavat, valot aukeavat sillä sekunnilla.

Elokuvissa käynti on hetken huumaa, mutta hyvin mukaansa tempaavaa ja ihanaa.

MERVI MIKKONEN

AINO VETELÄINEN

Nukun Sanataidekoulun 12-15-vuotiaiden ryhmä

Elokuvakerho Elina – sukellus lastenelokuvan maailmaan

Festivaaliyleisöä ennen elokuvan alkua.

Elokuvateatteri Studion oven edusta suorastaan tulvii lapsia ja heidän vanhempiaan. Elokuvakerho Elinan syksyn viimeisen kokoontumisen on alkamaisillaan.

"Kerhossa on mukavinta se, että näkee erilaisia elokuvia, joita ei välttämättä muuten menisi katsomaan", kertoo kerhossa 1,5 vuotta mukana ollut Anna Antinoja 12 v. Annan äiti Leena Antinojaa kerhossa miellyttää myös se, että siellä keskustellaan elokuvista ja tarkastellaan niitä eri näkökulmista. "Lapset oppivat seuraamaan elokuvia kriittisesti ja saavat tietoa elokuvantekoprosessista", hän toteaa.

Elokuvakerho Elina on tarkoitettu 7-13 -vuotiaille lapsille ja heidän vanhemmil-

leen. Osa lapsista käy kerhossa ilman vanhempia. Kokoontuminen kestää aina kaksi tuntia, jonka aikana katsotaan elokuva, juodaan mehua ja keskustellaan. Lapset saavat myös elokuvaan liittyvän vapaaehtoisen kotitehtävän, joka käydään läpi seuraavalla kerhokerralla. Syksyn aikana on katsottu viisi elokuvaa, ja tehty oma elokuva animaatiotekniikalla.

Kerho aloitti toimintansa syksyllä 2005. "Oulussa on ollut jo yli kahdenkymmenen vuoden ajan kansainväliset lastenelokuvafestivaalit, joten

tänne on kertynyt lastenelokuvatuntemusta. Päätimme Paula Keräsen kanssa hyödyntää tätä tuntemusta ja alkaa katsoa elokuvia yhdessä lasten ja perheiden kanssa", kertoo Katri Laiho, Nukun lastenkulttuurin kulttuurituottaja, joka on toiminut kerhon vetäjänä alusta asti. Elokuvakerhon ohjelmiston suunnittelusta puolestaan vastaa Oulun kansainvälisen lastenelokuvien festivaalin johtaja Pentti Kejonen.

Mari Mikkola 8 v. ja Anni Mikkola 12 v. ovat kuuluneet Elokuvakerho Elinaan viime keväästä asti. Tämän syksyn elokuvista tyttöjen suosikeiksi ovat nousseet "Jali ja suklaatehdas" sekä tänään katsottu "Millions". Sisarusten vastaus kysymykseeni siitä, mikä kerhossa on parasta, on yksimielinen: "Täällä katsotaan elokuvia!"

ANNE KARPPANEN

LEFFAVINKKI

Riitelyä äitien talossa

Tänä vuonna ilmestynyt eteläafrikkalainen dokumentti Äitien talo kuvaa kapkaupunkilaisen Michén elämää neljän vuoden ajalta. Dokumentissa kuvataan Moseksen perheen elämää uskottavasti ja todentuntuisesti.

Dokumentti alkaa siitä kun perheen äiti Valencia on raskaana ja hänen miesystävänsä ottaa ja jättää. Valencia on HIV-positiivinen, mikä on harmittavan yleistä Afrikassa, mutta päättää silti synnyttää lapsen.

Vauvan synnyttyä Miché hoitaa pikkuveljenään tiuhaan tahtiin ja tekee myös paljon muita askareita kodissa koulun ohella. Välillä Michén elämä on vaikeaa huumeiden, omien tunteittensa sekä hankalien kotiolojen takia. Perheessä on totuttu selvittämään asiat väkivalloin ja äänekäs riitely on osa arkea.

Miché kuitenkin toivoo tulevaisuudestaan valoisamman kuin äidillään. Hän haluaa opiskella itselleen

hyvän ammatin ja opettaa lapsensa hoitamaan ongelmiaan muulla tavoin kuin riitelyllä.

AMANDA MAANINKA
REETTA LAHTINEN

Nukun Sanataidekoulun Kulttuuriklubi Mother's House Ohjaus: Francois Vester Etelä-Afrikka 2006, 76 min YLI 13-VUOTIAILLE

Esitykset:
Studio pe klo 17

RUNO

Miksi olet surullinen kettu?

Koska susi syö pupuja.
Koska ei ole löytänyt ruokaa.
Koska käärme puraisi minua.
Koska olen pelästynyt.

Tulisitko iloiseksi,
jos saisit ruokaa?
jos saisit syödä jäniksen,
pupun ja hiiren?
jos mahasi ei olisi kipeä?
jos löytäisit ystävän?

Oletko jo iloinen?

JACKY, PHI, LIDIA JA DJENEBA
Koskelan koulun maahanmuuttajaoppilaiden valmistavan ryhmän sanavarasto-projektin tuotoksia

PÄIVÄN KUVA

Onnea 25-vuotiaalle elokuvafestivaalille!

Haluatko mukaan? Seuraavan kerhon ohjelmistosta ja ilmoittautumisesta tulee tietoa Nukun Elokuvakoulun Internet-sivuille kevään aikana.

Unna ja Nuuk on Saara Cantellin ensimmäinen kokoillan elokuva.

Taikurin taikasauva heiluu sekä kameran takana että edessä

Saara Cantellin ensimmäinen pitkä elokuva, Unna ja Nuuk (2006), on mukana Kansainvälisen lastenelokuvien festivaalin kilpasarjassa kahdentoista muun teoksen kanssa.

Valokeilassa on 90-luvun alussa tehdyn viisiminuuttisen dokumentin jälkeen parisenkymmentä lyhytelokuvaa, neljä tanssielokuvaa sekä kaksi lasten tv-sarjaakin ohjannut ja useita erilaisia elokuvia käsikirjoittanut nainen. Mutta entäpä jos hänestä ei olisikaan tullut se, mikä hän nyt on? "Jos realistisesti ajattelee, niin tekisin varmaan jotain kirjoittamiseen liittyvää, olisin ehkä toimittaja, tai ihmisoikeusjuristi, mutta epärealistisesti, haluaisin olla taikuri", Cantell paljastaa.

Taikurin taikasauva heiluu elokuvassa sekä kameran takana että edessä. Shamaanintaidot perinyt Unna aikamatkaa kiviaikaan etsimään rohtoa, joka Unnan käsissä muuttuu sairaan ukin pelastukseksi. Samalla he joutuvat yhdessä esi-isänsä Nuukin kanssa seikkailuun.

Hauskinta Unna ja Nuuk -elokuvan tekemisessä

Cantellin mielestä olivat ihania ihmisistä koostuva työryhmä sekä kuvaus- ja jälkityövaiheet. Suunnitteluvaiheesta kärsimätön taiteilija ei sen sijaan paljolti välitä. Kaikkea ei elokuvan teossa voi suunnitella etukäteen: aina tulee yllätyksiä, kuten myös Unnan ja Nuukin kuvauksissa. Suurin osa kohtauksista tehtiin ulkona, sään armoilla. Jotta uusiin tilanteisiin voisi reagoida nopeasti, pitää pohjatyö olla hyvin tehty. Ei siis mitään hutiloitua, vaikka olisikin hoppu saada oma silmäterä pian valmiiksi.

Lyhyestä virsi kaunis?

Vuosikymmen on pitkä aika tehdä lyhytelokuvia, mutta makuasioista ei sovi kiistellä. "Lyhytelokuva on erittäin haastava elokuvataiteen muoto, kiehtova, mutta aliarvostettu. Usein sitä pidetään pelkkänä harjoitteluvälinee-

nä", Cantell sanoo ja muistuttaa, että on vaikeampaa tehdä todella hyvä lyhytelokuva kuin todella hyvä pitkä elokuva.

Ideoita elokuviin ja käsikirjoituksiin on joka puolella, sillä maailma on täynnä tarinoita. Niistä pitää vain valita ne, jotka kiehtovat eniten ja joita kannattaa lähteä kehittämään elokuvaksi asti. Alalle hakeutuneilla on perustarve välittää omia ajatuksiaan, tunteita ja tarinoita. "Usein huomaa jälkikäteen, että on tullut käsiteltyä samoja aiheita ja teemoja", toteaa Cantell.

Kissaeläin tai delfiini

Kuinka paljon kolmen lapsen äiti ehti itse katselemaan elokuvia? "Hävettävän vähän tällä hetkellä, sillä nuorin poika on vasta neljä ja illat ovat aika sidottuja", Cantell vastaa. Hän harmittelee myös sitä, ettei useinkaan ehdi elokuvateatteriin asti, missä elokuvat oikeasti kuuluisi nauttia. Perhelippusysteemiinkin puuttuu: koko perheen elokuviin viemisen hinnalla vuokraa monta elokuvaa kotiin. Nuoruudessaan hänen vaikutti väkevästi Wim Wender-

sin elokuva *Berliinin taivaan* alla, kun taas tuoreemmista tapauksista ovat kolahtaneet muun muassa Sofia Coppolan *Lost in Translation* sekä Pedro Almodóvarin *Puhu hänelle*.

Helsingissä asuva Cantell välttelee mahdollisimman paljon autolla ajoa, ja suosii polkupyörää sään rajoissa. Julkisissa liikennevälineissä hän istuisi mieluiten ikkunapaikalla. Entäpä sitten ohjaajattaren elämellinen puoli? "Haluaisin olla kissaeläin, mutta oikeasti olisin ehkä joku sarvikuono", hän sanoo ja naurahtaa. "Jos saisin valita, olisin delfiini. Mielikuva delfiinistä on huumorintajuinen, älykäs ja lempeä, sellainen millainen haluaisi olla vaikkei ole."

Taikuridelfiinin ura jäi urkenematta, mutta elokuvaohjaaja-käsikirjoittaja Cantellin voi bongata elokuvafestivaaleilla kaikkien kolmen lapsensa kanssa. He aikovat nähdä niin monta elokuvaa kuin vain ehtivät.

KAROLIINA LOHINIVA
Nukun Sanataidekoulun
15-20-vuotiaiden ryhmä

Unna ja Nuuk
Riossa la klo 14

LEFFA-ARVIO Yksinkertaisen kaunis, humoristinenkin tarina

Hollantilaisilla elokuvafestivaaleilla palkittu, Mischa Kampin ohjaama Winkyn hevonen on visuaalisesti hieno kertomus pienen lapsen sopeutumisesta uuteen kulttuuriin sekä ihmisen ja hevosen ystäväydestä.

Kiinalainen pikkutyttö Winky Wong muuttaa äitinsä kanssa Kiinasta Hollantiin, missä hänen isänsä pitää ravintolaa. Aluksi kaikki uudessa maassa on vierasta, mutta pikkuhiljaa Winky oppii kielen ja tottuu tapoihin. Winky tapaa Saartje-nimisen ponin, josta tulee hänen paras ystävänsä. Poni on kuitenkin sairas, ja jonkin ajan kuluttua se joudutaan lopettamaan. Sitten Winky kuulee joulupukista, jolta voi toivoa lahjaksi mitä tahansa. Winkyn ainoa toive on oma hevonen, ja sen hän myös aikoo saada.

Winkyn hevosen yksinkertaisen kaunista, lievästi humoristista tarinaa on väritetty mielenkiintoisilla yksityiskohdilla, jotka tekevät elokuvasta erityisen hienoa katsottavaa.

Näyttelijät ovat hyviä, erityisesti pääosassa oleva Ebbic Tam on uskomattoman luonnollinen kameran edessä. Myös Samiria esittävä Mamoun Elyounoussi on sivuroolissaan onnistunut. Elokuvan parhaisiin ominaisuuksiin lukeutuvat myös Lennert Hillegen upea kuvaus aidontuntuissa miljöissä sekä Sander Vosin leikkaus.

Elokuva ei kuitenkaan ole sisällöltään kauhean merkittävä, jos aihe ei kosketa erityisemmin. Muut ominaisuudet paikkaavat tätä puutetta kuitenkin niin hyvin, että elokuvaa voi suositella lähestulkoon kaikille.

ANNASTINA HAAPASAARI

Nukun Sanataidekoulun
12-15-vuotiaiden ryhmä

Het paard van Sinterklaas
Ohjaus: Mischa Kamp
Alankomaat 2005, 96 min
suomen- ja englanninkielinen
tekstitys
YLI 7-VUOTIAILLE
Esitykset:
Rio pe klo 18, la klo 12

KULTTUURIKLUBI KUMMEKSUU

Myyttävänä veikeä puisto kaiken keskellä

Haluatko sinä, juuri sinä, ostaa puiston? Tässä olisi täydellisen oiva tilaisuus hankkia ihan ikkoma puisto itsellesi tai lahjaksi!

Maria Silvanin puisto on uutukaisen uusi, vuonna 2005 rakennettu moderni, rauhaisalla paikalla sijaitseva, sopivan kokoinen viihtyisä viheralue. Puistossa täydellinen ylläpito ympäri vuoden, talvella ulkolämmitys ja kesällä ruoho leikataan 4 - 5 päivän välein, joten puisto on myös aivan loistava ympäristö vanhuksille. Puistossa ei ole havaittu minikäänlaisia vesivahinkoja tai homevaurioita, joten siksi se on myös ihanteellinen ympäristö allergikoille. Erittäin mukavat naapurit, Hallituspuisto, Kaupungintalo ja Nuku, hyvät liikenneyhteydet, kaupat, koulut, pizzeriat, kampaamot, elokuvateatterit ja kirkko lähellä.

Puistoa koristaa lisäksi oikein kaunis, muunneltava ja elämyksellinen patsas. Patsas kuvastaa Ajankulkua ja sitä on kuvailtu Oulun monipuolisimmaksi ja tyylikkäämmäksi, sen on suunnitellut Sanna Koivisto, joten sinulla on uunituoreen suomalaisuunnittelijan huippudesingia puistossasi, jopa lapsesi pitäisivät siitä.

Viehättävä Plaanaoja virtaa aivan kauniin asumukseksi ohitse ja vieläpä täysin ilmaiseksi!

Tule nyt siis sinäkin esittelyyn vuorokauden ympäri ja tee naapurit katseleisiksi löytämällä elämäsi puisto! Parhaiten tarjoavan kanssa laaditaan kaupunkirajat saman tien! Tätä tilaisuutta et voi ohittaa!

AMANDA MAANINKA
Juttusarja käsittelee eri näkövinkkeistä Plaanaojan varrelta löytyviä puistoja. Kirjoittaja on Nukun Sanataidekoulun kulttuuriklubilainen.

RUNO

Miksi olet surullinen Annika-kissa?

Koska haluaisin nukkua sängyssäni. Koska en ole syönyt lihaa. Koska minulla ei ole kotia. Koska minulla ei ole perhettä. Koska minulla ei ole kavereita.

Tulisitko iloiseksi, jos lukisimme sinulle sadun kissaperheestä? Jos piirtäisimme yhdessä susia, kettuja ja karhuja? Jos laulaisimme yhdessä Kettu-kaverista? Jos leikkisimme yhdessä? Jos etsisimme yhdessä perheesi? Jos antaisimme sinulle pehmeitä, lämpimiä vaatteita. Oletko jo iloinen?

SUZAN, QUYNH, AURORA,
HELMU, ARADEN

TOIMITUS

Päätoimittajat: Anna Anttonen ja Kati Inkala.
Toimitus: Laura Herajärvi, Veera Kandelberg, Pinja Marjala, Remu Palosaari, Juuso ja Juho Kivijakola, Aino Pöykkö, Mervi Mikkonen, Aino Veteläinen, Anne Karppanen, Niko Gill, Amanda Maaninka, Reetta Lahinen, Koskelan koulun maahanmuuttajien valmistava ryhmä, Karoliina Lohiniva ja Annastiina Haapasaaari
Taitto: Linnea Kejonen ja Eeva Starck
Kuvat: Jaani Föhr ja Linnea Kejonen
Painopaikka: NUKU
Julkaisija: Nukun Sanataidekoulu, Oulun Kansainväliset Lastenelokuvien Festivaalit
Painos: 400kpl

OIKAISU

Maanantain 13.11 Valokeilassa-palstalla Laura Jurkkaa haastattelivat Iida Ahonen, Mari Hakala, Aino Veteläinen ja Mervi Mikkonen

FESTARIKNOPPI

Oulun kansainvälinen lastenelokuvien festivaali sai vuonna 1992 suuren kansainvälisen huomionosoituksen, kun erittäin arvostettu englantilainen elokuva-alan erikoislehti International Film Guide nosti Oulun lastenelokuvajuhlat maailman suurten filmijuhlien, Cannesin, Venetsian, Montrealin, Berliinin ja Chigagon joukkoon.

Festariohjelma tänään 16.11.2006

NUKUN ISO SALI
18.00
OSKARI-GAALA
Liput 5e

RIO
18.00
WINKYN HEVONEN
YLI 7-VUOTIAILLE
Liput 3 e

STUDIO
17.00
VILLIT PAPUKAIJAT
YLI 12-VUOTIAILLE
VAPAA PÄÄSY

VALOKEILA

XXV OULUN KANSAINVÄLISEN LASTENELOKUVIEN FESTIVAALIN
VIRALLINEN ÄÄNENKANNATTAJA

Voittajaelokuva selviää tänään!

Lapsiraati valitsee suosikkinsa jo viidennentoista kerran. Parhaaksi valitun elokuvan ohjaaja saa 3000 euroa sekä Kalevan Tähtipoika-pystin.

LUE LISÄÄ TAKASIVULTA!

VALOKEILASSA

Ohjaaja Johanna Vuoksenmaa haaveilee rikostutkijan urasta!

1. Mikä on lempielokuvasi?

- On niin paljon eri tavoin hienoja elokuvia, joita on mahdotonta laittaa järjestykseen, ja eri elämäntapaissa eri elokuvat ovat tärkeitä. Esimerkiksi Cattaneon *Housut pois* ja Coenin veljesten *Fargo* ovat jääneet mieleen.

2. Mikä on paras ohjaamasi elokuva omasta mielestäsi?

- Tässä on sama ongelma kuin omien lasten kanssa: niitä ei voi laittaa paremmuusjärjestykseen, kun ne ovat kaikki eri tavalla rakkaita.

Elokuva on hyvä, jos se herättää katsojassa tunteita tai onnistuu näyttämään maailman katsojalle uudesta näkökulmasta.

3. Miksi elokuva Onni von Sopanen kannattaa katsoa?

- Siitä voi tulla hyvä mieli! Siinä saa nauraa ja sen nähtyään voi ymmärtää omia ja toisten hölmöilyjä paremmin.

4. Mitä tekisit ammatiksesi, jos et olisi ohjaaja?

- Ennen kuin olin ohjaaja olin valokuvataiteilija ja opetin myös monta vuotta erilaisissa taidekouluissa.

Opettaminen oli kivaa. Voisin olla myös psykologi tai joku terapeutti. Nyt ihan viimeisten vuosien aikana olen haaveillut poliisin, tarkemmin sanottuna rikostutkijan urasta.

6. Mikä on kengännumerosi?

- 42. Suomesta ei näillä jaloilla ole mitään toivoa saada kivoja ja kauniita kenkiä. Yleensä koot loppuvat numeroon 41, mutta pienemmällä tuskin pysyisin pystyssä, koska olen niin pitkä.

KRISTIINA LEINONEN,
SAARA LEIKAS,
ANU-RIIKKA KOKKO
JA MARTTIINA KANGAS
Nukun Sanataidekoulun
12-15-vuotiaiden ryhmä

ELOKUVISSA

Unelmia ja hippitukkaa

Unelma kertoo tanskalaisesta pikkukylästä vuonna -69. Päähenkilö Frits kuuntelee innoissaan Beatlesia ja Martin Luther Kingin puheita. Välillä hän katselee TV:stä, kun hipit osoittavat mieltään Kööpenhaminassa.

Elokuvan alussa Frits aloittaa oppikoulun, jota koulun rehtori pitää kulissien takana kauhun vallassa. Toiset oppilaat ovat lähes yhtä julmia. Pahoinpitely on heistä hyvää viihdettä, kun se ei satu omalle kohdalle.

Frits joutuu pian rehtorin uhriksi, kun hänet huijataan tyttöjen pukuhuoneeseen. Pojan vanhemmat nostavat metelin, mutta kukaan kylässä ei tunnu haluavan puuttua koulun tapahtumiin. Elokuvassa kuvailaan hyvin hiljaisuutta, joka

ympäri rehtorin toimia. Näyttelijät ovat kenties paras *Unelmassa*. Henkilöt ovat uskottavia, kuten esimerkiksi ulospäin sympaattinen rehtori.

Elokuvasta on helpoa pitää, koska se on kuvallisestikin kaunis. Loppu jää sopivan avoimeksi. Nostalgia taas ei herätä suuria tunteita. Muun muassa sivujuoni, jossa Fritsin hippiohjaaja yrittää tuoda musiikintunneille rokkia, tuntui epämääräisenä tutulta.

VEERA ADOLFSÉN

Nukun Sanataidekoulun
15-20-vuotiaiden ryhmä

Drömmen
Ohjaus: Niels Arden Oplev
Tanska 2006, 105 min
Suomen- ja englanninkielinen
tekstitys
YLI 12-VUOTIAILLE
Rio su klo 16

KOLUMNI

Lapsilta "kiellettyistä" elokuvista

Nykyään puhutaan paljon siitä, miten väkivaltaiset elokuvat vaikuttavat lapsiin. Televisiossakin on entistä selvemmät ikäsuositukset K15- ja K18-elokuville.

Tunnen kuitenkin monia, jotka ovat katsooneet näitä "lapsilta kiellettyjä" elokuvia. Monet vanhemmat yrittävät kaikin keinoin "suojella lapsiaan" pelottavilta tai väkivaltaisilta elokuvilta. Mitä eroa aikuisten ja lasten mielisissä on? Miksi aikuisiin ei vaikuttaisi pelottava elokuva samalla tavalla kuin lapsiin? Tietyt lapset saattavat saada elokuvista helpommin vaikutteita, eivätkä pienimmät välttämättä edes tajua, etteivät pelottavista elokuvista ole totta.

Kuitenkin kaikki ikärajot vastaan "kapinoivat" ihmiset ovat aivan täysjärkisiä, normaaleja ihmisiä. Mielestäni aikuiset ottavat ikärajot liian vakavasti. Se on enemmänkin yksilökysymys. Riippuu ihmisestä, kestääkö hän väkivaltaa- tai kauhuelokuvia. Yleensä ikärajojen puolestapuhujat ovat vanhemmat tai vanhat ihmiset.

Itse luulen, että pystyisin katsomaan monia K15-elokuvia ilman, että siitä olisi mitään haittaa minulle. Miettikää asiaa!

TIMO PESOLA
Nukun Sanataidekoulun
12-15-vuotiaiden ryhmä

Outo kivikautinen maailma

Nuukin shamaani-isä sadetanssin pauloissa.

Nukun Sanataidekoulun 9-12-vuotiaiden ryhmä katsoi yhdessä Unna ja Nuuk -elokuvan. Millaisia ajatuksia elokuva herättikään sanataidekoululaisissa?

Saara Cantellin elokuva *Unna ja Nuuk* kertoo Unnan seikkailusta kivikautisessa maailmassa, missä kaikki on hyvin erilaista ja outoa verrattuna meidän nykyiseen maailmaamme.

Elokuvan sankari on Unna, koska hän lähtee etsimään Joutsipuun marjaa pelastaakseen ukkinsa. Nuuk oli aika omalaatuinen henkilö, kun se irvisteli ja pelleili kaikenlaista. Myös Lumik jäi elokuvasta mieleen, koska se oli niin kaunis.

Elokuvassa askarrutti kivikautinen maailma, joka ei meille ole yhtään tuttu.

Kivikaudella oli outoa se, että siellä käytettiin ihan erilaisia lääkkeitä kuin meillä. Esimerkiksi Nuukin isä paransi pojan haavan syljellä ja kasvinlehdillä. Joidenkin meidän mielestä semmoinen on aika ällöttävää.

Kivikautinen maailma erottui meidän maailmasta myös siten, etteivät kivikautiset ihmiset osanneet puhua niin kuin me. Niiden kieli ei ollut vielä kehittynyt.

Meidän mielestä olisi kauheaa joutua samanlaiseen tilanteeseen kuin Unna. Olisi järkevää olla yhtäkkiä ihan vie-

raassa paikassa jollain toisella aikakaudella. Sieltä pitäisi päästä mahdollisimman äkkiä pois.

Elokuvassa oli paljon hauskoja kohtauksia, vaikkapa se kun kivikauden ihmiset tanssivat sadetanssia. Surullista oli se, kun Unna joutui lähtemään kivikaudelta pois. Elokuva oli hyvä, koska oli hauskaa nähdä, miten erilaista kivikaudella oli.

Unna ja Nuuk -elokuvan katsoi ja kommentoi Nukun Sanataidekoulun 9-12-vuotiaiden ryhmä eli Kaija, Maria, Nea, Laura, Veera, Remu, Juho, Juuso, Pinja, Milla, Minna ja Eeva. Kommentit kirjasi ryhmän opettaja Riika Leinonen.

Unna ja Nuuk Riissa la klo 14

LEFFAVINKKI

Keskiaikaista aarretta etsimässä

Tempeliritarien aarre on tanskalaisen Kasper Barfoedin toinen koko perheen seikkailuelokuva.

Tarina alkaa, kun 13-vuotias Katrine saapuu viettämään kesälomaansa pieneneen rannikkokylään. Kylässä asuvat myös Katrinen kaverit Matias, Nis ja pikkusiskonsa Fie. Nis on tutkinut alueen vanhoja kirkkoja ja niiden historiaa. Pian he lähtevätkin tutkimaan lähemmin erästä pyöreää kirkkoa. Kirkon alta paljastuu salainen kammio, jonka seinän läpi lapset näkevät mustakaapuisten miesten suorittavan mysteeristä rituaalia...

Tarina kulkee eteenpäin melko nopeasti, mutta mikään ei silti jää epäselväksi. Elokuva oli selvästi koko perheen elokuva, jotkut kohdat saattavat jäädä pienimmille lapsille epäselviksi. Fantasiaelokuvana *Tempeliritarien aarre* toimii hyvin.

TIMO PESOLA
Nukun Sanataidekoulun
12-15-vuotiaiden ryhmä

Tempelridernes skat
Ohjaus: Kasper Barfoed
Tanska 2006, 85 min
englannin ja suomenkielinen
tekstitys
YLI 8-VUOTIAILLE

Esitykset:
Nukun iso sali su klo 10

LEFFAVINKKI

Erilainen juttu

Aivan toinen juttu kertoo 13-vuotiaasta Emersonista, jota kiinnostaa kirjallisuus. Heti ensimmäisenä päivänä uudessa koulussa persoonallinen poika saa turpaansa. Hän ihastuu miesopettajaansa ja tuo tälle kirjoittamansa kirjan luettavaksi, lähettää rakkausrunon ja lempimusiikkiaan.

Elokuva oli hyvä, mutta vastoin odotuksiani vakava ja surullinenkin. Se kuvaa todentuntuisesti erilaisuutta, kertoo luontevasti aroista aiheista. Tosin välillä tuntui kiusalliselta katsella päähenkilön kiintymystä aikuista miestä kohtaan.

Emerson on luonnonlapsi, joka ei voi käsittää, mitä pahaa on kahden ihmisen välisessä läheisyydessä. Tämä naiivius sai katsojan kiemurtelemaan myötätunnosta sekä Emersonia että opettajaa kohtaan.

HENNALEENA ELO
Nukun Sanataidekoulun
15-20-vuotiaiden ryhmä

Whole new thing
Ohjaus: A. Buchbinder
Kanada 2005, 92 min,
ei tekstiä
YLI 14-VUOTIAILLE

Yläriivi: Edvard Nyman, Jami Laamanen, Lauri Ailinpieti, Anni Seiteri ja Janne Tervaskanto.
Alarivi: Elias Filali, Ella Häkkinen, Ellinoora Leikas, Janika Pylvänäinen ja Amanda Maaninka

Pieni suuri tuomaristo

Oulun kansainvälinen lastenelokuvien festivaali on loppuillaan. Ihan kohta selviää, mikä tai mitkä elokuvat on valittu kilpasarjan parhaiksi. Voittajaelokuvia valitaan nimittäin kaksi, paitsi jos CIFEJ-raati ja lapsituomaristo valitsevat suosikikseen saman filmin.

CIFEJ-tuomaristo koostuu aikuisista (tänä vuonna saksalainen Günther Kinstler, ruotsalainen Anders Grönros ja oululainen Taina Ronkainen), jotka työskentelevät elokuvien tai erilaisten festivaalien parissa. Lapsiraadissa taas päättävät oululaiset lapset ja nuoret. Lapsituomaristo oli ensimmäisen kerran äänessä vuonna 1992. Sen jälkeen tavallisista lapsista ja nuorista koostuva ryhmä on valinnut joka syksy mielestään parhaan elokuvan. Parhaaksi valitun elokuvan ohjaaja saa 3000

euroa sekä Kalevan Tähti-poika-pystin. Raadin kaikki jäsenet katsovat jokaisen kilpasarjan elokuvan. Tänä vuonna urakkaa kertyi kunnioitettavasti 13 filmin verran. Amanda Maaninka, Edvard Nyman ja Lauri Ailinpieti vakuuttavat ennen urakan alkua, ettei heitä jännitä. Ensimmäisessä lapsiraadin tapaamisessa saatiin käytännön ohjeita. "En vielä tiedä, millaista tästä tulee, mutta vaikuttii ihan kivalta", 14-vuotias Amanda arvioi. Mahdollisuudesta päästä lapsiraatiin hänel-

le kertoi äidinkielenopettaja. Festivaaliviikolla lapsiraati istui melkein kaksikymmentä tuntia valkokankaan edessä. Miten paljon elokuvia sitten tulee katsottua tavallisessa elämässä? "Jonkun verran", Lauri sanoo. Amanda kertoo katsovansa aika paljon elokuvia, varsinkin kotona. Joskus tyttö käy silti elokuvateatterissakin. "Jotkut filmit vain pitää nähdä valkokankaalla." Edvard puntaroi tovin hyvän elokuvan määrittelyä. "Siinä on juoni. Ja taidokkaat näyttelijät." Budjetilla ei hänestä ole väliä. "Siinä on hyvä juoni", Teuvo Pakkalan koulua käyvä Lauri arvelee. Amanda on samaa mieltä: "Mukaansatempaava juoni. Aiheen pitää olla kiinnostava ja hyvät näyttelijät ovat tärkeitä." Lapsiraatilaisten on tietysti katsottava kaikki

kilpailevat elokuvat, tempasi juoni mukaansa tai ei. Millaisia elokuvia he toivovat näkevänsä? "Hyviä, mielenkiintoisia, ehkä vähän erilaisia", Amanda, 14, luettelee. Edvardilla, joka käy Myllytullin yläastetta, ei ole mitään erityisiä toiveita. Festariviikon aikana eri leffateattereiden upottavat penkit ovat tulleet lapsille ja teineille tutuiksi. Jotkut tosin pitävät elokuvateattereita uhanalaisena rakennuslajina. Kotiteatterit ovat jo niin hyviä, että tulevaisuudessa ehkä yhä harvempi jaksaa nostaa takapuolensa sohvalta ja lähteä ulos elokuviin. Onko ihan sama, katsooko elokuvan kotona DVD:ltä vai teatterissa? "Teatterissa on erilainen tunnelma", Amanda vakuuttaa. VEERA ADOLFSEN
Nukun Sanataidekoulun 15-20-vuotiaiden ryhmä

LEFFA-ARVIO

Mennään länteen!

Mike Newellin ohjaama elokuva *Ratsu mereltä* kertoo 8-vuotiaan Ossien ja 12-vuotiaan Titon karkumatkasta läpi Irlannin varastetulla ratsulla poliisien ja heidän juopon yksinhuoltajaisän jahdatessa. Poikien isoisa löy-tää valkean hevosen rannalta ja paljastuu, että hevonen ei olekaan tavallinen. Ossie kiintyy hevoseen, jonka nimi on Tir nan Og ja niinpä hän raahaa sen veljensä kanssa kerrostaloon. Viranomaiset eivät pidä asiasta ja uhkaavat takavarikoida sen. Elokuvasa pureuduttiin aika paljon perheen ongelmiin ja kiertolaisten elämään Irlannissa. Ainoa mikä häiritsee elokuvan katsomistamme, olivat katsomaan tulleet koulu-luokat, jotka nauroivat väärissä kohdissa ja potkivat penke-jämme aina välillä. Kyllä he siten kuitenkin hiljenivät lopulta. Ratsu mereltä -elokuva on ohjannut sama henkilö kuin neljännen Harry Potter -elokuvan. Näistä kahdesta

elokuvasta ei kuitenkaan löytynyt samoja piirteitä, vaikka Ratsu mereltä-elokuvassa oli-kin hiukan fantasian aineksia. Aloimme ajatella, mitä tapahtuisi nykyään, jos vain ottaisimme hevosen ja lähtisimme pois laulaen: "Men-nään länteen, mennään län-teen, pidetään hauskaa kunnes kuollaan!" Luultavasti kaikki pitäisivät meitä vähäjärkinä ja meidät jäljitettäisiin alta ai-kayksikön. Siksi juuri elokuva olikin mahtavaa katsottavaa ja Irlannin maisemat olivat henkeäsalpaavan kauniita. ANU-RIIKKA KOKKO
MARTTIINA KANGAS
Nukun Sanataidekoulun 12-15-vuotiaiden ryhmä

Into the west
Ohjaus: Mike Newell
Iso-Britannia - Yhdysvallat 1992, 102min
suomen- ja ruotsinkielinen tekstitys.
YLI 9-VUOTIAILLE

Ratsu mereltä -elokuvan katsoja saa nauttia henkeäsalpaavan kauniista maisemista.

KULTTUURIKLUBI

KUMMEKSUU

Melankolian kolmas puisto

Minä olen puisto. Snellmanin puisto. En ehkä tuo seksikkyttä takaisin, mutta vanhaa kunnan 80-luvun henkeä sä-kenöivine kerrostaloineen ympä-riä löytyy rajattomasti. Minut löytää Hallituskadun, Isokadun ja Kirkkokadun vä-rittömästä läheisyydestä. Jopa prinsessa viihtyisi, jos vain löy-täisi kunnollisen istumapaikan. Surukseni viimei-setkin penkit on kitetty tal-ven tieltä pois. Väsyneiden taivalta-ajan matka Lentävästä Lautasesta ei enää seisahdu luokseni jalkoja lepuuttamaan ja pohtimaan maailman merki-tystä. Edes Matti Aihan vanhaa rautatiesilta kuvaava oranssi Mediator-silta ei tarjoa minu-sta nautiskeleville ihmisille mahdollisuutta istua. Vihaisen näköinen keltaoranssi kyltti julistaa: "Kiipeily kielletty". Vain oravat ja uhkarohkeat nuorukaiset ovat uskalikkoina taiteil-ten lailla sillan päällä päivän kääntyessä kohti loppuaan. Ajoittaisista kii-peilijöistä ja ohikulkijoista huolimatta olen kovin yksinäi-nen. Kukaan ei tule luokseni piknikille nauttimaan Oulun pisimmän suojatien luomasta turvallisuudesta tai Osuus-

pankin piristävän harmaasta loistosta. Ihmiset viilettävät ohitseni huppujensa alle pii-loutuneina. Ystävänäni on vain Jussi Mäntysen luoma kurki-para ja vanha kunnan Plaana-oja, joka tuo omia tuoksujaan virran mukana luokseni. Niitä haistelllessani saan palasen muusta maailmasta osakseni. TIINA RUSANEN

Juttusarja käsittelee eri näkö-vinkkeistä Plaanaojan varrelta löytyviä puistoja. Kirjoittaja on Nukun Sanataidekoulun kulttuuriklubilainen.

TOIMITUS

Päätöimittajat: Anna Anttonen ja Kati Inkala
Toimitus: Veera Adolfsen, Timo Pesola, Anu-Riikka Kokko, Marttiina Kangas, Tiina Rusanen, Hennaleena Elo, Kristiina Leinonen, Saara Leikas, Kaija Rahkonen, Maria Rasinkangas, Nea Manninen, Laura Herajärvi, Veera Kandberg, Remu Palosaari, Juho Kivijakola, Juuso Kivijakola, Pinja Marjala, Milla Rahko, Minna Väliheikki, Eeva Enberg ja Riika Leinonen
Taitto: Linnea Kejonen ja Eeva Starck
Kuvat: Jaani Föhr ja Linnea Kejonen
Painopaikka: NUKU
Julkaisija: Nukun Sanataide-koulu, Oulun Kansainväliset Lastenelokuva Festivaalit
Painos: 400kpl

Festariohjelma tänään 18.11. ja sunnuntaina 19.11.

<p>NUKUN ISO SALI LAUANTAI: 10.00 FUTISTAITURI Liput 3 e</p> <p>12.00 VALO Liput 3 e</p> <p>14.00 ONNI VON SOPANEN Liput 3 e</p> <p>16.00 PALKINTOJENJAKO VAPAA PÄÄSY</p> <p>SUNNUNTAI: 10.00 TEMPPELIRITARIEN AARRE Liput 3 e</p> <p>12.00 SIMSON JA SALLI Liput 3 e</p>	<p>14.00 CIFEJ-raadin palkitsema elokuva Liput 3 e</p> <p>16.30 TSATSIKI, MUTSI JA POLIISI Liput 3 e</p> <p>RIO LAUANTAI: 10.00 VALKOHAIKKOJEN AR- VOITUS Liput 3 e</p> <p>12.00 WINKYN HEVONEN Liput 3 e</p> <p>14.00 UNNA JA NUUK Liput 3 e Ohjaaja Saara Cantell esittelee elokuvan</p> <p>16.00 KUNTO KELPOISA JA LO- HIKÄÄRME TULIO Liput 3 e</p>	<p>SUNNUNTAI 10.00 UPPO-NALLE Liput 3 e</p> <p>12.00 Lapsiraadin palkitsema elokuva Liput 3 e</p> <p>14.00 KOLME SANKARIA Liput 3 e</p> <p>16.00 UNELMA Liput 3 e</p> <p>STUDIO LAUANTAI: 10.00 ERÄÄNÄ KAUNIINA AA- MUNA VAPAA PÄÄSY</p> <p>12.00 TSUNAMITYTTÖ ÄITIEN TALO VAPAA PÄÄSY</p> <p>14.00</p>	<p>KAHDEKSAN PEILIÄ VAPAA PÄÄSY Ohjaaja Raili Rusto esittelee elokuvan</p> <p>16.00 KOTIMAINEN KATSAUS</p> <p>17.00 PAULAN SALAISUUS VAPAA PÄÄSY SUNNUNTAI 10.00 PAIMENPOIKA VAPAA PÄÄSY 12.00 KOTIMAINEN KATSAUS VAPAA PÄÄSY</p> <p>13.00 OSKARI-PALKITUT VAPAA PÄÄSY</p> <p>15.00 OSKARI-PALKITUT VAPAA PÄÄSY</p> <p>17.00 SIMSON JA SALLI</p>
--	--	--	--